

Den Europæiske Unions Tidende

C 252

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

31. august 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

IV. Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 252/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 245 af 24.8.2013	1
---------------	---	---

Domstolen

2013/C 252/02	Edsaflæggelse af et nyt medlem for Domstolen	2
2013/C 252/03	Afgørelser truffet af Domstolen på det almindelige møde den 9. juli 2013	2
2013/C 252/04	Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne	2

Retten

2013/C 252/05	Edsaflæggelse af et nyt medlem for Retten	4
---------------	---	---

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

På grund af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed kan enkelte af denne udgaves informationer ikke længere offentliggøres. Derfor er der offentliggjort en ny autentisk udgave.

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 252/06	Sag C-545/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik (Traktatbrud — transport — direktiv 91/440/EØF — udvikling af Fællesskabets jernbaner — artikel 10, stk. 7 — tilsynsorgan — beføjelser — direktiv 2001/14/EF — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet — artikel 4, stk. 1 — overordnede principper for afgifterne — artikel 6, stk. 2 — foranstaltninger, der skal tilskynde infrastrukturforvalteren til at nedbringe omkostningerne ved tilvejebringelse af infrastruktur og niveauet for adgangsafgifterne — artikel 7, stk. 3 — fastsættelse af afgifterne for minimumsadgangsydelserne og sporadgangen til servicefaciliteter — omkostning, der påløber direkte som følge af togtjenesten — artikel 11 — præstationsordning — artikel 30, stk. 5 — tilsynsorgan — beføjelser — administrativ prøvelse af tilsynsorganets afgørelser)	5
2013/C 252/07	Sag C-576/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — direktiv 2004/18/EF — tidsmæssigt anvendelsesområde — koncessionskontrakt om offentlige bygge- og anlægsarbejder — en offentlig myndigheds grundsalg — ejendomsprojekt for nybebyggelse af offentlige områder bestemt af denne myndighed)	5
2013/C 252/08	Sag C-627/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien (Traktatbrud — transport — direktiv 91/440/EØF — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 2001/14/EF — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet — artikel 6, stk. 3, i og bilag II til direktiv 91/440 — artikel 14, stk. 2, i direktiv 2001/14 — infrastrukturforvalter — deltagelse i fastlæggelse af køreplanen — trafikforvaltning — artikel 6, stk. 2-5, i direktiv 2001/14 — mangel på foranstaltninger, som tilskynder infrastrukturforvalterne til at nedbringe omkostningerne ved tilvejebringelse af infrastruktur og adgangsafgifternes niveau — artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/14 — omkostning, der påløber direkte som følge af togtjenesten — artikel 11 i direktiv 2001/14 — præstationsordning)	6
2013/C 252/09	Sag C-409/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juli 2013 — Gábor Csonka, Tibor Isztli, Dávid Juhász, János Kiss og Csaba Szontág mod Magyar Állam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn) (Kørsel med motorkøretøjer — ansvarsforsikring — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — direktiv 84/5/EØF — artikel 1, stk. 4, første afsnit — forsikringsgiverens insolvens — manglende intervention fra erstatningsorganet)	7
2013/C 252/10	Sag C-412/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EF — artikel 6, stk. 3, og bilag II — direktiv 2001/14/EF — artikel 14, stk. 2 — uafhængighed for det organ, hvortil udøvelsen af de væsentlige funktioner er overdraget)	7

2013/C 252/11	Sag C-429/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2013 — Gosselin Group NV mod Europa-Kommissionen og Stichting Administratiekantoor Portielje (Appel — konkurrence — karteller — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — det belgiske marked for internationale flyttetjenester — direkte og indirekte prisfastsættelse, opdeling af markedet og manipulation med udbudsprocedurerne — kvalificering — konkurrencebegrænsende formål — begrundelsespligt — retningslinjerne vedrørende påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne — retlig værdi — forpligtelse til at afgrænse det relevante marked — rækkevidde — retningslinjerne for beregning af bøder (2006) — procentsats af afsætningens værdi — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — begrundelsespligt — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 25 — forældelse — gentagen overtrædelse) 8	8
2013/C 252/12	Sag C-439/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2013 — Ziegler SA mod Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — markedet for internationale flyttetjenester i Belgien — retningslinjerne vedrørende påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne — juridisk værdi — forpligtelse til at afgrænse det relevante marked — rækkevidde — ret til en retfærdig rettergang — princippet om god forvaltningsskik — Kommissionens objektive upartiskhed — retningslinjerne for beregning af bøder (2006) — procentsats af afsætningens værdi — begrundelsespligt — nedsættelse af bøden på grund af manglende betalingsevne eller sagens særlige art — ligebehandling) 8	8
2013/C 252/13	Sag C-440/11 P: Domstolens dom (tredje Afdeling) af 11. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Stichting Administratiekantoor Portielje og Gosselin Group NV (Appel — konkurrence — karteller — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — markedet for internationale flyttetjenester i Belgien — direkte og indirekte prisfastsættelse, opdeling af markedet og manipulation med udbudsprocedurerne — ulovlig adfærd tilregnet den enhed, som kontrollerer selskabsandelene — begrebet »virksomhed« — formodning om faktisk udøvelse af en bestemmende indflydelse — konkurrencebegrænsende formål — retningslinjerne vedrørende påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne — retningslinjerne for beregning af bøder (2006) — formildende omstændigheder) 9	9
2013/C 252/14	Sag C-444/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2013 — Team Relocations NV, Amer-transeuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd og Team Relocations Ltd mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — det belgiske marked for internationale flyttetjenester — direkte og indirekte prisfastsættelse, opdeling af markedet og manipulation med udbudsprocedurerne — en enkelt, vedvarende overtrædelse — tilregnelser — retningslinjerne for beregning af bøder (2006) — salgsværdi — begreb — procentsats — supplerende beløb — formildende omstændigheder — begrundelsespligt — tilregnelser af moderselskabets ulovlige adfærd — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen — proportionalitet) 9	9
2013/C 252/15	Sag C-521/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. juli 2013 — Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, i likvidation og Amazon Logistik GmbH mod Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Tilnærmelse af lovgivningerne — intellektuel ejendomsret — ophavsret og beslægtede rettigheder — eneret til reproduktion — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 2, litra b) — rimelig kompensation — anvendelse uden forskel, men med en eventuel ret til tilbagebetaling af den afgift for privatkopiering, der skal finansiere kompensationen — anvendelse af det opkrævede provenu delvist til rettighedshaverne og delvist til sociale og kulturelle institutioner — dobbelt betaling af afgiften for privatkopiering i forbindelse med grænseoverskridende handel) 10	10

2013/C 252/16	Sag C-536/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. juni 2013 — Bundeswettbewerbsbehörde mod Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, ASK Chemicals GmbH, tidligere Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH og ASK Chemicals Austria GmbH tidligere Ashland Südchemie Hantos GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Wien — Østrig) (Konkurrence — aktindsigt — retssag om bøder for en overtrædelse af artikel 101 TEUF — andre virksomheder, der ønsker at anlægge en erstatningssag — national lovgivning, der gør aktindsigt betinget af samtykke fra alle parterne i proceduren — effektivitetsprincippet) 11	11
2013/C 252/17	Sag C-601/11 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. juli 2013 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Appel — annullationssøgsmål — beskyttelse mod transmissible spongiforme encephalopatis — forordning (EF) nr. 746/2008 — forordning, der tillader foranstaltninger vedrørende overvågning og udryddelse, som er mindre indgribende end de tidligere fastsatte — forsigtighedsprincippet — beskyttelsesniveauet for menneskers sundhed — nye oplysninger, der kan ændre opfattelsen af risikoen — manglende begrundelse — urigtig gengivelse af faktiske omstændigheder — retlig fejl) 11	11
2013/C 252/18	Sag C-657/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2013 — Belgian Electronic Sorting Technology NV mod Bert Peelaers og Visys NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien) (Direktiv 84/450/EØF og 2006/114/EF — vildledende og sammenlignende reklame — begrebet »reklame« — registrering og brug af et domænenavn — anvendelse af metatags i en websides metadata) 12	12
2013/C 252/19	Sag C-57/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juli 2013 — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL mod Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien) (Direktiv 2006/123/EF — materielt anvendelsesområde — sundhedsydelse — sociale tjenesteydelse — dag- og aftencentre, der yder støtte og sundhedspleje til ældre) 12	12
2013/C 252/20	Sag C-273/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. juli 2013 — Directeur général des douanes et droits indirects og Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières mod Harry Winston SARL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (EF-toldkodeks — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 206 — toldskylds opståen — tyveri af varer under toldoplagsproceduren — begrebet »varen er gået uigenkaldeligt tabt som følge af force majeure« — direktiv 2006/11/EF — artikel 71 — merværdiafgift — afgiftspligtens indtræden — afgiftens forfald) 13	13
2013/C 252/21	Sag C-285/13 P: Appel iværksat den 24. maj 2013 af Bimbo, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 20. marts 2013 i sag T-277/12 — Bimbo, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) 13	13
2013/C 252/22	Sag C-286/13 P: Appel iværksat den 24. maj 2013 af Dole Food Company, Inc. og Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. marts 2013 i sag T-588/08, Dole Food Company, Inc. og Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. mod Europa-Kommissionen 14	14
2013/C 252/23	Sag C-287/13 P: Appel iværksat den 27. maj 2013 af Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV og Rütgers Poland Sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 7. marts 2013 i sag T-93/10, Bilbaína de Alquitranes m.fl. mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) 15	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 252/24	Sag C-288/13 P: Appel iværksat den 27. maj 2013 af Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA og Bilbaína de Alquitranes, SA til prøvelse af Rettens dom (Syvende Udvidede Afdeling) af 7. marts 2013 i sag T-94/10, Rütgers Germany GmbH m.fl. mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)	16
2013/C 252/25	Sag C-289/13 P: Appel iværksat den 27. maj 2013 af Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S og Koppers UK Ltd til prøvelse af Rettens dom (Syvende Udvidede Afdeling) af 7. marts 2013 i sag T-95/10, Cindu Chemicals BV m.fl. mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)	17
2013/C 252/26	Sag C-290/13 P: Appel iværksat den 27. maj 2013 af Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S og Koppers UK Ltd til prøvelse af Rettens dom (Syvende Udvidede Afdeling) af 7. marts 2013 i sag T-96/10, Rütgers Germany GmbH m.fl. mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)	17
2013/C 252/27	Sag C-293/13 P: Appel iværksat den 27. maj 2013 af Fresh Del Monte Produce, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. marts 2013 i sag T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. mod Europa-Kommissionen	18
2013/C 252/28	Sag C-294/13 P: Appel iværksat den 27. maj 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. marts 2013 i sag T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. mod Europa-Kommissionen	19
2013/C 252/29	Sag C-303/13 P: Appel iværksat den 3. juni 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. marts 2013 i sag T-92/11, Jørgen Andersen mod Europa-Kommissionen	19
2013/C 252/30	Sag C-306/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 4. juni 2013 — LVP NV mod Belgische Staat	20
2013/C 252/31	Sag C-311/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 7. juni 2013 — O. Tümer mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2013/C 252/32	Sag C-315/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Belgien) den 7. juni 2013 — Openbaar Ministerie mod Edgard Jan De Clercq m.fl.	21
2013/C 252/33	Sag C-323/13: Sag anlagt den 13. juni 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	21
2013/C 252/34	Sag C-339/13: Sag anlagt den 20. juni 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	21
2013/C 252/35	Sag C-346/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Mons (Belgien) den 25. juni 2013 — Ville de Mons mod KPN Group Belgium SA	22
2013/C 252/36	Sag C-350/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Letland) den 25. juni 2013 — Antonio Gramsci Shipping Corp. m.fl. mod Aivars Lembergs	22
2013/C 252/37	Sag C-354/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Retten i Kolding, Civilretten (Danmark) den 27. juni 2013, FOA som mandatar for Karsten Kaltoft mod Billund Kommune	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 252/38	Sag C-374/13 P: Appel iværksat den 1. juli 2013 af Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 25. april 2013 i sag T-284/11 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	23
2013/C 252/39	Sag C-376/13: Sag anlagt den 2. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	23
2013/C 252/40	Sag C-385/13 P: Appel iværksat den 4. juli 2013 af Den Italienske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. april 2013 i de forenede sager T-99/09 og T-308/09, Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen	24
Retten		
2013/C 252/41	Forenede sager T-104/07 og T-339/08: Rettens dom af 11. juli 2013 — BVGD mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler og misbrug af dominerende stilling — markedet for rådiamanter — »SoC«-distributionssystemet — beslutning om afvisning af en klage — manglende fællesskabsinteresse — hjemmel — en klagers processuelle rettigheder — aktindsigt — forpligtelser vedrørende oplysning af en klage — udelukkelse fra markedet — åbenbart urigtigt skøn)	27
2013/C 252/42	Forenede sager T-108/07 og T-354/08: Rettens dom af 11. juli 2013 — Spira mod Kommissionen (Konkurrence — karteller og misbrug af dominerende stilling — markedet for rådiamanter — distributionssystemet SOC — afslag på klagen — manglende fællesskabsinteresse — en klagers processuelle rettigheder — aktindsigt — forpligtelser vedrørende oplysning af en klage — udelukkelse fra markedet — åbenbart urigtigt skøn)	27
2013/C 252/43	Sag T-459/07: Rettens dom af 11. juli 2013 — Hangzhou Duralamp Electronics mod Rådet (Dumping — import af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Kina, Vietnam, Pakistan og Filippinerne — udløb af antidumpingforanstaltninger — undersøgelse — samme vare — oplysninger, der anvendes ved fastlæggelse af skaden — referenceland — Fællesskabets interesse — artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009) — begrundelsespligt — ret til forsvar)	28
2013/C 252/44	Sag T-469/07: Rettens dom af 11. juli 2013 — Philips Lighting Poland og Philips Lighting mod Rådet (Dumping — import af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Kina, Vietnam, Pakistan og Filippinerne — udløb af antidumpingforanstaltninger — genoptagelse af undersøgelse — artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009) — begrebet erhvervsgren i Fællesskabet — fastlæggelse af skade — begrundelsespligt)	28
2013/C 252/45	Sag T-358/08: Rettens dom af 11. juli 2013 — Spanien mod Kommissionen (Samhørighedsfonden — forordning (EF) nr. 1164/94 — kloakeringsprojekt i Zaragoza — delvis ophævelse af finansiel støtte — offentlige kontrakter — begrebet arbejde — artikel 14, stk. 10 og 13, i direktiv 93/38/EØF — opdeling af kontrakter — berettiget forventning — begrundelsespligt — frist for vedtagelse af en beslutning — fastsættelse af de finansielle korrektioner — artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning nr. 1164/94 — proportionalitet — forældelse)	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 252/46	Sag T-321/10: Rettens dom af 11. juli 2013 — SA.PAR. mod KHIM — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket GRUPPO SALINI — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	29
2013/C 252/47	Sag T-142/12: Rettens dom af 11. juli 2013 — Aventis Pharmaceuticals mod KHIM — Fasel (CULTRA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket CULTRA — de ældre nationale ordmærker SCULPTRA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	29
2013/C 252/48	Sag T-197/12: Rettens dom af 11. juli 2013 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones mod KHIM — MIP Metro (METRO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket METRO — det ældre EF-figurmærke GRUPOMETROPOLIS — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til en retfærdig rettergang — artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009).....	30
2013/C 252/49	Sag T-208/12: Rettens dom af 11. juli 2013 — Think Schuhwerk mod (KHIM) (sko med røde snørebåndsender) (EF-varemærker — ansøgning om registrering som EF-varemærke — sko med røde snørebåndsender — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — udeblivelsessag)	30
2013/C 252/50	Sag T-238/11 P: Rettens kendelse af 8. juli 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — invaliditetsydelse — efterbetalinger — morarenter — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	31
2013/C 252/51	Sag T-322/13: Sag anlagt den 14. juni 2013 — Tsujimoto mod KHIM — Kenzo (KENZO)	31
2013/C 252/52	Sag T-323/13: Sag anlagt den 14. juni 2013 — Pure Fishing mod KHIM — Łabowicz (NANOFIL)	31
2013/C 252/53	Sag T-324/13: Sag anlagt den 17. juni 2013 — Endoceutics mod KHIM — Merck (FEMIVIA)	32
2013/C 252/54	Sag T-327/13: Sag anlagt den 4. juni 2013 — Mallis og Malli mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank	32
2013/C 252/55	Sag T-328/13: Sag anlagt den 4. juni 2013 — Tameio Pronias Prosopikou Trapezis Kiprou mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank	33
2013/C 252/56	Sag T-329/13: Sag anlagt den 4. juni 2013 — Chatzithoma og Chatzithoma mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank	33
2013/C 252/57	Sag T-330/13: Sag anlagt den 4. juni 2013 — Chatziioannou mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank	34
2013/C 252/58	Sag T-331/13: Sag anlagt den 4. juni 2013 — Nikolaou mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank	35

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 252/59	Sag T-332/13: Sag anlagt den 4. juni 2013 — Christodoulou og Stavrinou mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank	35
2013/C 252/60	Sag T-333/13: Sag anlagt den 17. juni 2013 — Westermann Lernspielverlag mod KHIM — Diset (bambinoLÜK)	36
2013/C 252/61	Sag T-336/13: Sag anlagt den 24. juni 2013 — Borghezio mod Parlamentet	36
2013/C 252/62	Sag T-338/13: Sag anlagt den 21. juni 2013 — Energa Power Trading mod Kommissionen	37
2013/C 252/63	Sag T-347/13: Sag anlagt den 1. juli 2013 — Hawe Hydraulik mod KHIM — HaWi Energietechnik (HAWI)	37
2013/C 252/64	Sag T-349/13: Sag anlagt den 1. juli 2013 — Orange Business Belgium mod Kommissionen	38
2013/C 252/65	Sag T-350/13: Sag anlagt den 2. juli 2013 — Jordi Nogues mod KHIM — Grupo Osborne (BADTORO)	38
2013/C 252/66	Sag T-351/13: Sag anlagt den 2. juli 2013 — Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet	39
2013/C 252/67	Sag T-352/13 P: Appel iværksat den 2. juli 2013 af BX til prøvelse af Personalerettens dom af 24. april 2013 i sag F-88/11, BX mod Kommissionen	39
2013/C 252/68	Sag T-358/13: Sag anlagt den 9. juli 2013 — Italien mod Kommissionen	40
2013/C 252/69	Sag T-359/13: Sag anlagt den 11. juli 2013 — Spain Doce 13 mod KHIM — Ovejero Jiménez og Becerra Guibert (VICTORIA DELEF)	41
2013/C 252/70	Sag T-366/13: Sag anlagt den 12. juli 2013 — Frankrig mod Kommissionen	42

Retten for EU-Personalesager

2013/C 252/71	Sag F-78/11: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 — BM mod ECB (Personalesag — ECB's ansatte — forlængelse med tilbagevirkende kraft af prøvetiden — afgørelse om at opsiges kontrakten i prøvetiden — disciplinærsag)	43
2013/C 252/72	Sag F-81/11: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 19. juni 2013 — BY mod EASA (Personalesag — midlertidig ansat — formaliteten — søgsmålsfrist — negativ bedømmelsesrapport — genansættelse — chikane — magtfordrejning)	43
2013/C 252/73	Sag F-89/11: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 19. juni 2013 Goetz mod Regionsudvalget (Personalesag — tjenestemænd — ansvar uden for kontraktforhold — erstatningssøgsmål — formaliteten — begyndelsestidspunkt for søgsmålsfristen — OLAF's undersøgelse — administrativ undersøgelse — disciplinærsag for disciplinærrådet — pligt for administrationen til at handle med fornøden omhu — varigheden af en disciplinærsag — ansvar for indledningen af en disciplinærsag, der afsluttes uden pålæggelse af en sanktion)	43

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 252/74	Sag F-106/11: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 — BM mod ECB (Personalesag — ansatte i ECB — disciplinær procedure — disciplinær sanktion — skriftlig irrettesættelse) 44	44
2013/C 252/75	Forenede sager F-135/11, F-51/12 og F-110/12: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 — BU mod EMA (Personalesag — midlertidigt ansat — ikke forlængelse af en kontrakt på bestemt tid — bebyrdende retsakt — ansøgning i henhold til vedtægts artikel 90, stk. 1 — ansøgning om ændring af en kontrakt — rimelig frist — klage over afvisning af en klage — artikel 8 i ansættelsesvilkårene — omsorgspligt) 44	44
2013/C 252/76	Sag F-5/12: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 12. juni 2013 — Bogusz mod Frontex (Personalesag — midlertidig ansat — ansatte i Frontex — ændring af vilkårene for prøvetidens afvikling i artikel 14 i ansættelsesvilkårene — afskedigelse ved prøveperiodens udløb — fastsættelse af målsætninger — anbringende fremsat for første gang under retsmødet) 45	45
2013/C 252/77	Sag F-8/12: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 19. juni 2013 — BY mod EASA (EASA's personale — midlertidigt ansat — afskedigelse grundet utilstrækkelig faglig indsats — omsorgspligt — udefra kommende årssdag til de faglige vanskeligheder — chikane — sygdom — erstatning) 45	45
2013/C 252/78	Sag F-12/12: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 — Di Prospero mod Kommissionen (Personalesag — udnævnelse — udvælgelsesprøve bestået efter opfordring til at deltage med henblik på fuldbyrdelsen af en dom — forfremmelse til lønklassen med tilbagevirkende kraft) 45	45
2013/C 252/79	Sag F-21/12: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 — Achab mod EØSU (Personalesag — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelse fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a) og b), i bilag VII til vedtægten — tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb) 46	46
2013/C 252/80	Sag F-40/12: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 19. juni 2013 — CF mod EASA (Personalesag — tidligere midlertidigt ansat — tidsbegrænset kontrakt — afskedigelse under sygeorlov — tjenestemandsvedtægts artikel 16 — tjenestemandsvedtægts artikel 48, litra b) — chikane) 46	46
2013/C 252/81	Sag F-56/12: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 Buschak mod Kommissionen (Personalesag — midlertidigt ansat — arbejdsløshedsunderstøttelse — pensionsbidrag — for sent indgivet klage) 47	47
2013/C 252/82	Sag F-115/10: Personalerettens kendelse (enedommer) af 18. juni 2013 — Biwer m.fl. mod Kommissionen (Personalesag — løn — familietillæg — uddannelsestillæg — betingelser for tildeling — fradrag af tillæg af samme art fra anden side — åbenbart ugrundet søgsmål) 47	47
2013/C 252/83	Sag F-40/11: Personalerettens kendelse (enedommer) af 3. maj 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — social sikring — tidligere tjenestemand, der er gået på invalidepension — ulykke — manglende dækning — sagsgenstanden bortfaldet — ufornuddent at træffe afgørelse) 47	47
2013/C 252/84	Sag F-71/11: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 8. maj 2013 — Z mod Domstolen (Personalesag — ufornuddent at træffe afgørelse) 48	48

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 252/85	Sag F-98/11: Personalerettens kendelse (enedommer) af 18. juni 2013 — Jargeac m.fl. mod Kommissionen (Personalesag — løn — familietillæg — uddannelsesstillæg — betingelser for tildeling af ydelse — fradrag af tillæg af samme art modtaget fra anden side — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	48
2013/C 252/86	Sag F-100/11: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 18. juni 2013 Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — løn — dagpenge — betingelser for tildeling — faktisk etablering på tjenestestedet — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet — sagsomkostninger — procesreglementets artikel 94)	48
2013/C 252/87	Sag F-102/11: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 30. maj 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — procesreglementets artikel 34, stk. 1 og 6 — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen — underskrift, som fremgår af faxen, forskellig fra underskriften på originaleksemplaret af stævningen, som blev fremsendt pr. post — sagen for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)	49
2013/C 252/88	Sag F-114/11: Personalerettens kendelse (enedommer Afdeling) af 18. juni 2013 — Rodrigues Regalo Corrêa mod Parlamentet (Personalesag — løn — familieydelse — skolepenge — uddannelsesstillæg — betingelser for ydelse — fradrag af en ydelse af samme karakter, der modtages fra anden side — sagen retligt ugrundet)	49
2013/C 252/89	Sag F-119/11: Personalerettens kendelse (enedommer) af 4. juni 2013 Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — procesreglementets artikel 34, stk. 1 — stævning indgivet ved telefax inden for søgsmålsfristen og underskrevet ved et stempel eller en anden form for gengivelse af advokatens underskrift — for sent anlagt søgsmål)	49
2013/C 252/90	Sag F-141/11: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 30. maj 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — artikel 34, stk. 1 og 6, i procesreglementet — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen — advokatens håndskrevne underskrift forskellig fra underskriften på originaleksemplaret af stævningen, som blev fremsendt pr. post — sagen for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)	50
2013/C 252/91	Sag F-143/11: Personalerettens kendelse (enedommer) af 18. juni 2013 Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — ansættelsesmyndighedens afslag på en anmodning om godtgørelse af sagsomkostninger afholdt i forbindelse med sagen — annulationsøgsmål med samme genstand som en begæring om fastsættelse af sagsomkostninger — åbenbart afvisningsgrundlag)	50
2013/C 252/92	Sag F-144/11: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 24. juni 2013 — Mateo Pérez mod Kommissionen (Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — anmodning om annullation af en berigtigelse til meddelelsen om udvælgelsesprøve — berigtigelse, der ikke fastsætter betingelserne for ikke at give sagsøgeren adgang — ikke nogen bebyrdende retsakt — ingen adgang til at deltage i færdighedstestene — formaliteten — søgsmålsfrist — sag for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)	50
2013/C 252/93	Sag F-28/12: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 25. juni 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — anmodning om at slette en sætning i lægeerklæringen — arbejdsulykke — stiltiende afslag på anmodningen)	51
2013/C 252/94	Sag F-87/12: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 8. maj 2013 — FK(*) mod Kommissionen (Personalesag — midlertidigt ansat — fornyelse af kontrakt — delvis annullation — omgørelse)	51

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 252/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 245 af 24.8.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 233 af 10.8.2013

EUT C 226 af 3.8.2013

EUT C 215 af 27.7.2013

EUT C 207 af 20.7.2013

EUT C 189 af 29.6.2013

EUT C 178 af 22.6.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

Edsaflæggelse af et nyt medlem for Domstolen

(2013/C 252/02)

Efter at S. Rodin for perioden fra den 1. juli 2013 til den 6. oktober 2015 ved afgørelse af 1. juli 2013 ⁽¹⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, er blevet udnævnt til dommer ved Domstolen, har han den 4. juli 2013 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 184 af 3.7.2013, s. 6.

Afgørelser truffet af Domstolen på det almindelige møde den 9. juli 2013

(2013/C 252/03)

På et møde den 9. juli 2013 har Domstolen besluttet at knytte S. Rodin til Første og Sjette Afdeling. Første og Sjette Afdeling er herefter sammensat som følger:

Første Afdeling

Afdelingsformand A. Tizzano

Dommerne M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits, J.-J. Kasel og S. Rodin

Sjette Afdeling

Afdelingsformand M. Berger

Dommerne A. Borg Barthet, E. Levits, J.-J. Kasel og S. Rodin

Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne

(2013/C 252/04)

På et møde den 9. juli 2013 har Domstolen udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Store Afdeling:

A. Rosas
S. Rodin
E. Juhász
C. Vajda
G. Arestis
J.L. da Cruz Vilaca
A. Borg Barthet
C.G. Fernlund
J. Malenovský

E. Jarašiūnas
U. Lõhmus
A. Prechal
E. Levits
M. Berger
A. Ó Caoimh
D. Šváby
J.-C. Bonichot
M. Safjan
A. Arabadjiev
J.-J. Kasel
C. Toader

På et møde den 9. juli 2013 har Domstolen udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Første Afdeling, der sættes af fem dommere:

A. Borg Barthet
S. Rodin
E. Levits
M. Berger
J.-J. Kasel

På et møde den 9. juli 2013 har Domstolen udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Sjette Afdeling, der sættes af tre dommere:

A. Borg Barthet
E. Levits
J.-J. Kasel
S. Rodin

RET TEN

Edsaflæggelse af et nyt medlem for Retten

(2013/C 252/05)

Efter at V. Tomljenović for perioden fra den 1. juli 2013 til den 31. august 2013 ved afgørelse af 1. juli 2013 ⁽¹⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, er blevet udnævnt til dommer ved Retten, har hun den 4. juli 2013 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 184 af 3.7.2013, s. 5.

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik(Sag C-545/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — transport — direktiv 91/440/EØF — udvikling af Fællesskabets jernbaner — artikel 10, stk. 7 — tilsynsorgan — beføjelser — direktiv 2001/14/EF — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet — artikel 4, stk. 1 — overordnede principper for afgifterne — artikel 6, stk. 2 — foranstaltninger, der skal tilskynde infrastrukturforvalteren til at nedbringe omkostningerne ved tilvejebringelse af infrastruktur og niveauet for adgangsafgifterne — artikel 7, stk. 3 — fastsættelse af afgifterne for minimumsadgangsydelserne og sporadgangen til servicefaciliteter — omkostning, der påløber direkte som følge af togtjenesten — artikel 11 — præstationsordning — artikel 30, stk. 5 — tilsynsorgan — beføjelser — administrativ prøvelse af tilsynsorganets afgørelser)

(2013/C 252/06)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Šimerdová og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og T. Müller, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse af de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 10, stk. 7 i Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25), samt af artikel 4, stk. 1, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 3, artikel 11 og artikel 30, stk. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF, om

tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur (EFT L 75, s. 29)

Konklusion

- 1) Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, artikel 6, stk. 2, artikel 11 og artikel 30, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004, idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative foranstaltninger, som er nødvendige for at efterkomme disse bestemmelser.
- 2) I øvrigt frifindes Den Tjekkiske Republik.
- 3) Europa-Kommissionen, Den Tjekkiske Republik og Kongeriget Spanien bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 5.2.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene(Sag C-576/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2004/18/EF — tidsmæssigt anvendelsesområde — koncessionskontrakt om offentlige bygge- og anlægsarbejder — en offentlig myndigheds grundsalg — ejendomsprojekt for nybebyggelse af offentlige områder bestemt af denne myndighed)

(2013/C 252/07)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. van Beek, A. Tokár og C. Zadra, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels og J. Langer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, samt ved A. Wiedemann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2 og afsnit III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — koncessionskontrakt om offentlige bygge- og anlægsarbejder — regler — Eindhoven kommune

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 55 af 19.2.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-627/10) (¹)

(Traktatbrud — transport — direktiv 91/440/EØF — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 2001/14/EF — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet — artikel 6, stk. 3, i og bilag II til direktiv 91/440 — artikel 14, stk. 2, i direktiv 2001/14 — infrastrukturforvalter — deltagelse i fastlæggelse af køreplanen — trafikforvaltning — artikel 6, stk. 2-5, i direktiv 2001/14 — mangel på foranstaltninger, som tilskynder infrastrukturforvalterne til at nedbringe omkostningerne ved tilvejebringelse af infrastruktur og adgangsafgifternes niveau — artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/14 — omkostning, der påløber direkte som følge af togtjenesten — artikel 11 i direktiv 2001/14 — præstationsordning)

(2013/C 252/08)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk, D. Kukovec og M. Žebre, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien (ved N. Pintar Gosenca, A. Vran og V. Kampos, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og T. Müller, som befuldmægtigede) og Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse af de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 6, stk. 3, og bilag II i Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25), som er ændret, således også artikel 6, stk. 2-5, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 1, artikel 11, artikel 14, stk. 2 og artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur (EFT L 75, s. 29)

Konklusion

- 1) Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til

— artikel 6, stk. 3, i og bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/51/EF af 29. april 2004, samt artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004, og

— artikel 6, stk. 2-5, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 1, samt artikel 11 i direktiv 2001/14, som ændret ved direktiv 2004/49,

ved ikke at have truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme disse bestemmelser.

- 2) I øvrigt frifindes Republikken Slovenien.
- 3) Europa-Kommissionen, Republikken Slovenien, Den Tjekkiske Republik og Kongeriget Spanien bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 103 af 2.4.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juli 2013 — Gábor Csonka, Tibor Isztli, Dávid Juhász, János Kiss og Csaba Szontág mod Magyar Állam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-409/11) ⁽¹⁾

(Kørsel med motorkøretøjer — ansvarsforsikring — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — direktiv 84/5/EØF — artikel 1, stk. 4, første afsnit — forsikringsgiverens insolvens — manglende intervention fra erstatningsorganet)

(2013/C 252/09)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gábor Csonka, Tibor Isztli, Dávid Juhász, János Kiss og Csaba Szontág

Sagsøgt: Magyar Állam

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Fővárosi Bíróság — fortolkning af Rådets direktiv 72/11/EØF af 24. april 1972 Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EFT 1972 II, s. 45) — pligten for en medlemsstat til at træffe de nødvendige foranstaltninger, for at sikre, at alle aftaler om obligatorisk ansvarsforsikring omfatter hele Fællesskabets område — tilbagetrækning af driftstilladelsen for et bilforsikringselskab som for de personer, der havde indgået aftaler med dette forsikringselskab, indebar en pligt til personligt og med egne midler at betale skadeserstatning — statens ansvar i tilfælde af fejlagtig gennemførelse af et direktiv

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, sammenholdt med artikel 1, stk. 4, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved direktiv 2005/14, skal fortolkes således, at den blandt de forpligtelser, som pålægges medlemsstaterne ved denne bestemmelse, ikke inkluderer forpligtelsen til at oprette et organ,

der sikrer erstatning til de personer, som bliver ramt af trafikulykker, i det tilfælde, hvor de personer, der er ansvarlige for skaderne, havde tegnet en forsikring, som dækkede deres erstatningsansvar for motorkøretøjerne, men forsikringsgiveren i mellemtiden er blevet insolvent.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-412/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EF — artikel 6, stk. 3, og bilag II — direktiv 2001/14/EF — artikel 14, stk. 2 — uafhængighed for det organ, hvortil udøvelsen af de væsentlige funktioner er overdraget)

(2013/C 252/10)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 6, stk. 3, i og bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25), som ændret ved direktiv 2001/12/EF (EFT L 75, s. 1), og artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29) — manglende sikring af væsentlige funktioners uafhængighed

Konklusion

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 8.10.2011.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2013 —
Gosselin Group NV mod Europa-Kommissionen og
Stichting Administratiekantoor Portielje**

(Sag C-429/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — det belgiske marked for internationale flyttetjenester — direkte og indirekte prisfastsættelse, opdeling af markedet og manipulation med udbudsprocedurerne — kvalificering — konkurrencebegrænsende formål — begrundelsespligt — retningslinjerne vedrørende påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne — retlig værdi — forpligtelse til at afgrænse det relevante marked — rækkevidde — retningslinjerne for beregning af bøder (2006) — procentsats af afsætningens værdi — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — begrundelsespligt — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 25 — forældelse — gentagen overtrædelse)

(2013/C 252/11)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Gosselin Group NV (ved advokaten F. Wijckmans, H. Burez og S. De Keer)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede) og Stichting Administratiekantoor Portielje)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011, forenede sager T-208/08 og T-209/08, Gosselin Group og Stichting Administratiekantoor Portielje mod Kommissionen, hvorved Retten i sag T-208/08 annullerede Kommissionens beslutning K(2008) 926 endelig af 11. marts 2008 om en procedure vedrørende anvendelse af artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.543 — Internationale flyttetjenesteydelser), for så vidt som den fastslog, at Gosselin Group NV deltog i en overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF i perioden fra den 30. oktober 1993 til den 14. november 1996, og i sag T-209/08 annullerede beslutning K(2008) 926, som ændret ved beslutning K(2009) 5810, for så vidt angår Stichting Administratiekantoor Portielje

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Gosselin Group NV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 12.11.2011.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2013 —
Ziegler SA mod Kommissionen**

(Sag C-439/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — markedet for internationale flyttetjenester i Belgien — retningslinjerne vedrørende påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne — juridisk værdi — forpligtelse til at afgrænse det relevante marked — rækkevidde — ret til en retfærdig rettergang — princippet om god forvaltningsskik — Kommissionens objektive upartiskhed — retningslinjerne for beregning af bøder (2006) — procentsats af afsætningens værdi — begrundelsespligt — nedsættelse af bøden på grund af manglende betalingsevne eller sagens særlige art — ligebehandling)

(2013/C 252/12)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Ziegler SA (ved advokats J.-F. Bellis, M. Favart og A. Bailleux)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og N. von Lingen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011 i sag T-199/08, Ziegler mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i et søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 926 endelig af 11. marts 2008, om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.543 — Internationale flyttetjenesteydelser) — konkurrence — kartel — retlige fejl — mærkbar påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater — bøde — tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang og af lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Ziegler SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens dom (tredje Afdeling) af 11. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Stichting Administratiekantoor Portielje og Gosselin Group NV

(Sag C-440/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — markedet for internationale flyttetjenester i Belgien — direkte og indirekte prisfastsættelse, opdeling af markedet og manipulation med udbudsprocedurerne — ulovlig adfærd tilregnet den enhed, som kontroller selskabsandelene — begrebet »virksomhed« — formodning om faktisk udøvelse af en bestemmende indflydelse — konkurrencebegrænsende formål — retningslinjerne vedrørende påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne — retningslinjerne for beregning af bøder (2006) — formildende omstændigheder)

(2013/C 252/13)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, S. Noë og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Stichting Administratiekantoor Portielje (ved advokaten D. Van hove, F. Wijckmans, S. De Keer og H. Burez) og Gosselin Group NV

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011 i forenede sager T-208/08 og T-209/08, Gosselin Group og Stichting Administratiekantoor Portielje mod Kommissionen, hvorved Retten i sag T-208/08 annullerede Kommissionens beslutning K(2008) 926 endelig af 11. marts 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.543 — Internationale flyttetjenesteydelser), idet den konstaterede at Gosselin Group NV deltog i en overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF i perioden fra 30. oktober 1993 til 14. november 1996, og i sag T-209/08 annullerede afgørelse K(2008) 926, som ændret ved afgørelse K(2009) 5810, for så vidt som denne vedrørte Stichting Administratiekantoor Portielje

Konklusion

- 1) Punkt 4 og 6 i konklusionen i dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. juni 2011, Gosselin Group og Stichting Administratiekantoor Portielje mod Kommissionen (forenede sager T-208/08 og T-209/08), ophæves.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Stichting Administratiekantoor Portielje i sag T-209/08.
- 3) Stichting Administratiekantoor Portielje betaler omkostningerne i første instans i sag T-209/08 og omkostningerne i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 12.11.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2013 — Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd og Team Relocations Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-444/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — det belgiske marked for internationale flyttetjenester — direkte og indirekte prisfastsættelse, opdeling af markedet og manipulation med udbudsprocedurerne — enkelt, vedvarende overtrædelse — tilregnelser — retningslinjerne for beregning af bøder (2006) — salgsværdi — begreb — procentsats — supplerende beløb — formildende omstændigheder — begrundelsespligt — tilregnelser af moderselskabets ulovlige adfærd — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — loft på 10 % af omsætningen — proportionalitet)

(2013/C 252/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Team Relocations NV (ved advokaten H. Gilliams, J. Bocken og L. Gyselen), Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd og Team Relocations Ltd

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, N. von Lingen og A. Antoniadis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. juni 2011 i forenede sager T-204/08 og T-212/08, Team Relocations NV m.fl. mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i en sag om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 926 endelig af 11. marts 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.543 — Internationale flyttetjenesteydelser) vedrørende et kartel på det belgiske marked for internationale flyttetjenesteydelser om direkte og indirekte prisfastsættelse, opdeling af markedet og manipulation med udbudsprocedurerne, samt påstand om annullation af den bøde, der er pålagt sagsøgeren, eller subsidært nedsættelse af denne

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd og Team Relocations Ltd betaler sagens omkostninger in solidum.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. juli 2013 — Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, i likvidation og Amazon Logistik GmbH mod Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-521/11) ⁽¹⁾

(Tilnærmelse af lovgivningerne — intellektuel ejendomsret — ophavsret og beslægtede rettigheder — eneret til reproduktion — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 2, litra b) — rimelig kompensation — anvendelse uden forskel, men med en eventuel ret til tilbagebetaling af den afgift for privatkopiering, der skal finansiere kompensationen — anvendelse af det opkrævede provenu delvist til rettighedshaverne og delvist til sociale og kulturelle institutioner — dobbelt betaling af afgiften for privatkopiering i forbindelse med grænseoverskridende handel)

(2013/C 252/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, i likvidation og Amazon Logistik GmbH

Sagsøgt: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 2 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informations-samfundet (EUT L 167, s. 10) — reproduktionsretten — fortolkning af begrebet »rimeligt kompensation« i artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29/EF — lovgivning i en medlemsstat, der foreskriver dels anvendelse uden sontring af afgiften for privatkopiering med hensyn til alle former for medier til reproduktion, dels tilbagebetaling af denne afgift, såfremt mediet eksporteres, inden det sælges til den endelige forbruger, eller såfremt rettighedshaveren har givet tilladelse til reproduktionen

aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informations-samfundet skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en ordning i en medlemsstat, hvorefter der uden forskel anvendes en afgift for privatkopiering ved den første markedsføring i indlandet i erhvervsøjemed mod vederlag af medier, der er egnede til reproduktion, og hvorefter der samtidig fastsættes en ret til tilbagebetaling af vederlag, der er blevet betalt i det tilfælde, hvor den endelige brug af disse medier ikke er omfattet af det tilfælde, der er omhandlet i den nævnte bestemmelse, når — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til de særlige omstændigheder i hver enkelt national ordning og de grænser, som dette direktiv fastsætter — praktiske vanskeligheder begrunder en sådan finansieringsordning for den rimelige kompensation, og når denne ret til tilbagebetaling er effektiv og ikke gør tilbagebetalingen af den betalte afgift uforholdsmæssigt vanskelig.

- 2) Artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at den ikke inden for rammen af en finansieringsordning for den rimelige kompensation, der er omhandlet i denne bestemmelse, ved hjælp af en afgift for privatkopiering, som pålægges personer, der foretager den første markedsføring af medier, der er egnede til reproduktion, på den pågældende medlemsstats område i erhvervsøjemed mod vederlag, er til hinder for, at denne medlemsstat opstiller en afkræftelig formodning for privat brug af sådanne medier, i tilfælde af at disse markedsføres til fysiske personer, når praktiske vanskeligheder, der er forbundet med fastlæggelsen af det private formål med brugen af de omhandlede medier, begrunder, at der kan opstilles en sådan formodning, og for så vidt som den fastsatte formodning ikke fører til, at afgiften for privatkopiering pålægges i tilfælde, hvor den endelige brug af disse medier åbenbart forbliver uden for det tilfælde, der er omhandlet i denne bestemmelse.
- 3) Artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at den ret til rimelig kompensation, der er omhandlet i denne bestemmelse, eller den afgift for privatkopiering, der skal finansiere denne kompensation, ikke kan være udelukket, fordi halvdelen af det provenu, der opkræves som nævnte kompensation eller afgift, ikke udbetales direkte til rettighedshaverne til denne kompensation, men til institutioner med sociale og kulturelle formål, der er blevet oprettet til fordel for disse rettighedshavere, for så vidt som disse institutioner med sociale og kulturelle formål faktisk kommer de nævnte rettighedshavere til gode, og institutionernes arbejdsmetoder ikke er diskriminerende, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.
- 4) Artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at den pligt, som en medlemsstat har fastsat, til ved markedsføringen i erhvervsøjemed mod vederlag af medier, der er egnede til reproduktion, at betale en afgift for privatkopiering, der skal finansiere den rimelige kompensation som omhandlet i denne bestemmelse, ikke kan være udelukket af den grund, at der allerede er blevet betalt en tilsvarende afgift i en anden medlemsstat.

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. juni 2013 — Bundeswettbewerbsbehörde mod Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, ASK Chemicals GmbH, tidligere Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH og ASK Chemicals Austria GmbH tidligere Ashland Südchemie Hantos GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Wien — Østrig)

(Sag C-536/11) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aktindsigt — retssag om bøder for en overtrædelse af artikel 101 TEUF — andre virksomheder, der ønsker at anlægge en erstatningssag — national lovgivning, der gør aktindsigt betinget af samtykke fra alle parterne i proceduren — effektivitetsprincippet)

(2013/C 252/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundeswettbewerbsbehörde

Sagsøgte: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, ASK Chemicals GmbH, tidligere Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH og ASK Chemicals Austria GmbH tidligere Ashland Südchemie Hantos GmbH

Procesdeltagere: Bundeskartellanwalt og Verband Druck & Medientechnik

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Wien — fortolkning af EU-retlige kartelbestemmelser — aktindsigt — national lovgivning, hvorefter aktindsigt til tredjemænd i konkurrencesager under den administrative procedure kræver samtykke fra alle sagens parter uden mulighed for at foretage en afvejning af alle de foreliggende interesser, mens der foretages en sådan afvejning for aktindsigt i sammenlignelige civilretlige og strafferetlige sager

Konklusion

EU-retten, navnlig effektivitetsprincippet, er til hinder for en bestemmelse i national ret, ifølge hvilken aktindsigt i dokumenter, der indgår i sagsakterne til en national procedure vedrørende anvendelsen af artikel 101 TEUF, herunder dokumenter, der er blevet meddelt inden for rammerne af et samarbejdsprogram, for tredjemænd, der ikke er part i denne procedure, og som ønsker at anlægge erstatnings-søgsmål mod deltagerne i et kartel, er betinget af samtykke fra alle

parterne i proceduren, uden at de nationale retter er tillagt nogen mulighed for at foretage en afvejning af de foreliggende interesser.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 14.1.2012.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. juli 2013 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-601/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — annulationssøgsmål — beskyttelse mod transmissible spongiforme encephalopatis — forordning (EF) nr. 746/2008 — forordning, der tillader foranstaltninger vedrørende overvågning og udryddelse, som er mindre indgribende end de tidligere fastsatte — forsigtighedsprincippet — beskyttelsesniveauet for menneskers sundhed — nye oplysninger, der kan ændre opfattelsen af risikoen — manglende begrundelse — urigtig gengivelse af faktiske omstændigheder — retlig fejl)

(2013/C 252/17)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (ved E. Belliard, C. Candat, R. Loosli-Surrans, G. de Bergues og S. Menez, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Jimeno Fernández og D. Bianchi, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 9. september 2011 i sag T-257/07, Frankrig mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annulation af Kommissionens forordning (EF) nr. 746/2008 af 17. juni 2008 om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatis (EUT L 202, s. 11), for så vidt som den tillader mindre indgribende overvågnings- og udryddelsesforanstaltninger end dem, der tidligere gjaldt for fåre- og gedeflokkene — manglende begrundelse — urigtig gengivelse af faktiske omstændigheder — urigtig retlig kvalifikation af de faktiske omstændigheder — tilsidesættelse af forsigtighedsprincippet

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 17.3.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2013 — Belgian Electronic Sorting Technology NV mod Bert Peelaers og Visys NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien)

(Sag C-657/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 84/450/EØF og 2006/114/EF — vildledende og sammenlignende reklame — begrebet »reklame« — registrering og brug af et domænenavn — anvendelse af metatags i en websides metadata)

(2013/C 252/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgian Electronic Sorting Technology NV

Sagsøgte: Bert Peelaers og Visys NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 2 i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (EFT L 250, s. 17) og artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376, s. 21) — begrebet reklame — registrering og brug af et domænenavn — brug af metatags i en websides metadata

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om vildledende og sammenlignende reklame, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005, og artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame skal fortolkes således, at begrebet »reklame«, som defineret i disse bestemmelser, i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, omfatter såvel brugen af et domænenavn som anvendelsen af metatags i en websides metadata. Registreringen af selve domænenavnet som sådan er derimod ikke omfattet af dette begreb.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 10.3.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juli 2013 — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL mod Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)

(Sag C-57/12) ⁽¹⁾

(Direktiv 2006/123/EF — materielt anvendelsesområde — sundhedsydelser — sociale tjenesteydelser — dag- og aftencentre, der yder støtte og sundhedspleje til ældre)

(2013/C 252/19)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL

Sagsøgt: Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour constitutionnelle — fortolkning af artikel 2, stk. 2, litra f) og j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, s. 36) — materielt anvendelsesområde — sundhedstjenester — sociale tjenester — spørgsmålet, om modtageinstitutioner, der yder den nødvendige støtte og sundhedspleje til ældre, der har mistet deres forlighed, er omfattet — spørgsmålet, om aftencentre, der yder den støtte og sundhedspleje, som ældres pårørende ikke kan give dem på varig basis, er omfattet

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at udelukkelsen af sundhedsydelser fra direktivets anvendelsesområde omfatter alle ydelser med henblik på at vurdere, vedligeholde eller genetablere patienters sundhedstilstand, når ydelserne udføres af professionelle, der er anerkendt som sådanne i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning, og det uanset hvordan den institution, hvori sundhedsydelserne leveres, er organiseret og finansieres, og uanset om den er offentlig eller privat. Det tilkommer den nationale ret — under hensyntagen til karakteren af de ydelser, som fagfolk i sundhedssektoren udfører i dag- og aftencentre, og den omstændighed, at disse ydelser udgør hovedparten af de tjenesteydelser, der tilbydes af disse centre — at undersøge, om centrene er udelukket fra direktivets anvendelsesområde.

2) Artikel 2, stk. 2, litra j), i direktiv 2006/123 skal fortolkes således, at udelukkelsen af sociale tjenesteydelser fra direktivets anvendelsesområde bl.a. omfatter enhver ydelse af støtte og bistand til ældre, for så vidt som den udføres af en privat tjenesteyder med opdrag fra staten, der ved en klar og gennemsigtig retsakt er blevet pålagt en reel forpligtelse til at sikre sådanne ydelser, under overholdelse af visse særlige betingelser for udøvelsen. Det tilkommer den nationale ret at undersøge, om dag- og aftencentre under hensyntagen til karakteren af de ydelser i form af støtte og bistand til ældre, der hovedsageligt sikres i disse centre, samt deres status, som den følger af den relevante belgiske lovgivning, er udelukket fra direktivets anvendelsesområde.

(¹) EUT C 118 af 21.4.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. juli 2013 — Directeur général des douanes et droits indirects og Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières mod Harry Winston SARL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-273/12) (¹)

(EF-toldkodeks — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 206 — toldskylds opståen — tyveri af varer under toldoplagsproceduren — begrebet »varen er gået uigenkaldeligt tabt som følge af force majeure« — direktiv 2006/11/EF — artikel 71 — merværdiafgift — afgiftspligtens indtræden — afgiftens forfald)

(2013/C 252/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Directeur général des douanes et droits indirects og Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Sagsøgt: Harry Winston SARL

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 206 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) og artikel 71 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — varer, der er henført under toldoplagsproceduren — tyveri af varer — begrebet »varen er gået uigenkaldeligt tabt« — force majeure — opståen af toldskyld ved indførsel — afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald

Konklusion

1) Artikel 203, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, skal fortolkes således, at et tyveri af varer henført under toldoplagsproceduren udgør en unddragelse af disse varer i denne bestemmelses forstand, som medfører, at der opstår en toldskyld ved indførsel. Samme forordnings artikel 206 kan alene finde anvendelse i tilfælde, hvor en toldskyld kan opstå i henhold til forordningens artikel 202 og artikel 204, stk. 1, litra a).

2) Artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at tyveri af varer, der er henført under toldoplagsproceduren, indebærer, at merværdiafgiftspligten indtræder, og merværdiafgiften forfalder.

(¹) EUT C 235 af 4.8.2012.

Appel iværksat den 24. maj 2013 af Bimbo, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 20. marts 2013 i sag T-277/12 — Bimbo, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-285/13 P)

(2013/C 252/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bimbo, SA (ved abogado N. Fernández Fernández-Pacheco)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Café do Brasil SpA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Principalt, delvis ophævelse af dom af 20. marts 2013 om afvisning af registrering af EF-varemærke nr. 3 478 311 »Caffé KIMBO & design« for følgende varer i klasse 30: »Kaffe, te, kakao, sukker, ris, tapioka, sago, kaffeerstatning; mel, konfekturvarer, spiseis; honning, sirup; gær, bagepulver; salt, sennep; eddike, herunder; saucer; råis«, og stadfæstelse af samme dom i det omfang EF-varemærkeansøgning nr. 3 478 311 »Caffé KIMBO & design« for »næringsmidler af korn, brød, konditorivarer«, herved blev afvist.

- Subsidiært, delvis ophævelse af Rettens dom af 20. marts 2013 om afvisning af registrering af EF-varemærkeansøgning nr. 3 478 311 »Caffé KIMBO & design« for følgende varer i klasse 30: »mel, konfekturvarer, spiseis, gær og bagepulver«, og stadfæstelse i det omfang EF-varemærkeansøgning nr. 3 478 311 »Caffé KIMBO & design« for »næringsmidler af korn, brød, konditorivarer«, herved blev afvist.
- Harmoniseringskontoret og Café do Brasil SpA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den forelæggende appel støttes på følgende anbringender:

- Regel 19 i forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽¹⁾.

Ved bedømmelsen af risikoen for forveksling mellem EF-varemærkeansøgning nr. 3 478 311 »Caffé KIMBO & design« og den ældre spanske registrering nr. 291 655 for BIMBO, som begge er registreret som omfattende varer i klasse 30, blev det ældre varemærke ikke taget i betragtning som et registreret varemærke, men som et vitterlig kendt varemærke.

Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet på behørig vis godtgjorde eksistensen af den ældre registrering, som var og fortsat er gældende, selv om der ikke blev fremlagt et dokument, der godtgjorde fornyelsen af ansøgningen.

- 3.2 — artikel 8, stk. 1, artikel 8, stk. 2, artikel 8, stk. 4 og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽²⁾.
Artikel 6a i Pariserkonventionen.

Ved bedømmelsen af risikoen for forveksling mellem EF-varemærkeansøgning nr. 3 478 311 »Caffé KIMBO & design« og den ældre spanske registrering nr. 291 655 for BIMBO, som begge er registreret som omfattende varer i klasse 30, blev det ældre varemærke ikke taget i betragtning som et velkendt varemærke, men som et vitterlig kendt varemærke.

Sagsøgeren godtgjorde, at BIMBO er et velkendt varemærke med henvisning til Rettens dom af 14. december 2012, sag T-357/11, som fastslår, at BIMBO er et velkendt varemærke.

Både som et vitterlig kendt og som et velkendt varemærke, viser sammenligningen af varerne en forhøjet risiko for forveksling, som ikke blev taget i betragtning, idet Retten anså dem for tilstrækkelig forskellige til at undgå forveksling mellem varer af samme art, oprindelse, fra samme bestemmelsessted og fra samme salgskanaler.

En mere præcis sammenligning burde have fastslået, at der foreligger en forhøjet risiko for forveksling og burde derfor have ført til en afvisning af alle varer i klasse 30, herunder mest nærliggende afvisning af »mel, konfekturvarer, spiseis, gær og bagepulver«.

Både som et vitterlig kendt og som et velkendt varemærke viser sammenligning af tegnene en forhøjet risiko for forveksling. BIMBO har godtgjort en mærkebevidsthed på 92 % og en markedsandel på 60 %, og fortjener særlig beskyttelse. Varemærkeansøgning nr. 3 478 311 »Caffé KIMBO & design« skulle derfor have været afvist i dets helhed for varer i klasse 30.

Registrering af varemærkeansøgning nr. 3 478 311 »Caffé KIMBO & design« medfører en utilbørlig udnyttelse af varemarkets særpræg eller renommé og skader eller vil skade dette særpræg eller renommé.

- ⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).
⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 24. maj 2013 af Dole Food Company, Inc. og Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. marts 2013 i sag T-588/08, Dole Food Company, Inc. og Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-286/13 P)

(2013/C 252/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Dole Food Company, Inc. og Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. (ved avocat J.-F. Bellis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves helt eller delvist, for så vidt som den ikke tager appellanternes påstand til følge.
- Kommissionens beslutning af 15. oktober 2008 annulleres helt eller delvis, for så vidt som den vedrører appellanterne.
- Bøden, som er pålagt appellanterne, ophæves eller nedsættes også på grundlag af den fulde prøvelsesret, der er fastsat i artikel 261 TEUF.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag såvel som i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har med deres første anbringende, der er opdelt i fem led, gjort gældende, at Retten begik en række rettergangsfejl ved den foretagne prøvelse:

Retten begik en fejl ved for første gang under retssagen at tillade Kommissionen at forholde sig til beviser i sagens akter, som var i modstrid med konstateringerne i beslutningen,

Retten afviste med urette appellanternes fremlæggelse af bevismateriale fra Kommissionens sag til imødegåelse af en af Kommissionen nedlagt ny påstand i dens duplik,

Retten afviste med urette et bilag, som appellanterne fremlagde til støtte for deres argument om, at Kommissionen havde citeret appellanternes udtalelser fra den administrative procedure ude af kontekst,

Retten tilsidesatte princippet om processuel ligestilling af parterne, idet den ikke tog bevismateriale, som appellanterne havde fremlagt under retssagen, i betragtning, og

Retten fremstillede ikke sagens faktiske omstændigheder på behørig vis.

Appellanterne har med deres andet anbringende gjort gældende, at Retten fordrejede faktiske omstændigheder, som er afgørende for en behørig vurdering af den adfærd, som appellanterne bebrejdes, i den juridiske og økonomiske sammenhæng, som den indgår i.

Appellanterne har med deres tredje anbringende, der er opdelt i fem led, gjort gældende, at Retten foretog en utilstrækkelig vurdering af bevismaterialet:

Retten tilvejebragte ikke tilstrækkelige grunde til at opretholde de markedsandelsberegninger, som Kommissionen påberåbte sig med henblik på at fastlægge den relevante markedsstruktur

Retten konkluderede med urette, at Kommissionen ikke skulle specificere indholdet af de diskussioner, som appellanterne havde med andre virksomheder, og som udgjorde en begrænsning af konkurrencen,

Retten konkluderede med urette, at Kommissionen tydeligt beskrev indholdet af de diskussioner, som appellanterne havde med andre virksomheder, og som udgjorde en begrænsning af konkurrencen,

Retten undlod at tage stilling til appellanternes anbringende om, at visse ansatte ikke kunne udveksle troværdige informationer, og

Retten foretog en urigtig retlig kvalifikation af de faktiske omstændigheder, da den konkluderede, at diskussionerne udgør en begrænsning af konkurrencen.

Appellanterne har med deres fjerde anbringende, der er opdelt i to led, gjort gældende, at Retten begik forskellige fejl ved beregningen af den pålagte bøde:

Retten beregnede med urette bøden på grundlag af salg fra selskaber, i forhold til hvilke der ikke var konstateret en tilside-sættelse, og

Retten medregnede med urette salg af de samme produkter to gange i forbindelse med opgørelsen af bøden.

Appel iværksat den 27. maj 2013 af Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV og Rütgers Poland Sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 7. marts 2013 i sag T-93/10, Bilbaína de Alquitranes m.fl. mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

(Sag C-287/13 P)

(2013/C 252/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV og Rütgers Poland Sp. z o.o. (ved avocat K. Van Maldegem)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-93/10 ophæves.
- Det Europæiske Kemikalieagenturs afgørelse ED/68/2009 (»den anfægtede afgørelse«), der identificerer beg. kultjære-, højtemperaturs-; tjærebeg, CAS-nr. 65996-93-2 (»CTPHT«) som et stof, der skal optages på kandidatlisten i overensstemmelse med artikel 59 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (»REACH«) ⁽¹⁾, annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annulationsøgsmål.
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør gældende, at Retten overtrådte fællesskabsretten ved ikke at tage deres påstand om delvis annullation af den anfægtede afgørelse til følge. Appellanterne har navnlig gjort gældende, at Retten begik en række fejl i sin fortolkning af de bestemmelser, der fandt anvendelse på appellanternes situation. Dette resulterede i, at Retten begik nogle retlige fejl, navnlig:

- idet den fandt, at sagen vedrørte faktuelle forhold af videnskabelig og teknisk kompliceret karakter, og at identifikationen af CTPHT som PBT og vPvB på grundlag af dets bestanddele i en koncentration på mindst 0,1 % ikke var åbenbart fejlagtig,
- at CTPHT-bestanddelene ikke skal identificeres individuelt som havende PBT- eller vPvB-egenskaber ved en særskilt afgørelse fra ECHA på grundlag af en tilbundsående undersøgelse med dette formål og
- at ligebehandlingsprincippet ikke blev tilsidesat.

Af disse grunde nedlægger appellanterne påstand om, at Rettens dom i sag T-93/10 ophæves, og at den anfægtede afgørelse annulleres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1).

Appel iværksat den 27. maj 2013 af Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA og Bilbaína de Alquitranes, SA til prøvelse af Rettens dom (Syvende Udvidede Afdeling) af 7. marts 2013 i sag T-94/10, Rütgers Germany GmbH m.fl. mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

(Sag C-288/13 P)

(2013/C 252/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA og Bilbaína de Alquitranes, SA (ved avocat K. Van Maldegem)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-94/10 ophæves.
- Det Europæiske Kemikalieagenturs (herefter »ECHA«) afgørelse ED/68/2009 (herefter »den anfægtede afgørelse«), der identificerer anthracenolie som et stof, der skal optages på kandidatlisten i overensstemmelse med artikel 59 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) ⁽¹⁾, annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annullationssøgsmål.

Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at Retten tilsidesatte fællesskabsretten ved ikke at tage deres påstand om delvis annullation af den anfægtede afgørelse til følge. Appellanterne har navnlig gjort gældende, at Retten begik en række fejl i sin fortolkning af de bestemmelser, der fandt anvendelse på appellanternes situation. Dette resulterede i, at Retten begik flere retlige fejl, navnlig:

- idet den fandt, at sagen vedrørte faktuelle forhold af videnskabelig og teknisk kompliceret karakter, og at identifikationen af anthracenolie som værende persistent, bioakkumulerende og toksisk (herefter »PBT«) samt meget persistent og meget bioakkumulerende (herefter »vPvB«) på grundlag af dets bestanddele i en koncentration på mindst 0,1 % ikke var åbenbart fejlagtig,
- at bestanddelene ikke skal identificeres individuelt som havende PBT- eller vPvB-egenskaber ved en særskilt afgørelse fra ECHA på grundlag af en tilbundsående undersøgelse med dette formål,
- at REACH's artikel 59, stk. 3, og bilag XV til REACH ikke blev tilsidesat, fordi oplysninger om alternative stoffer ikke var blevet medtaget i bilag XV-dossieret, og
- at ligebehandlingsprincippet ikke blev tilsidesat.

Af disse grunde nedlægger appellanterne påstand om, at Rettens dom i sag T-94/10 ophæves, og at den anfægtede afgørelse annulleres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1).

Appel iværksat den 27. maj 2013 af Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S og Koppers UK Ltd til prøvelse af Rettens dom (Syvende Udvidede Afdeling) af 7. marts 2013 i sag T-95/10, Cindu Chemicals BV m.fl. mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

(Sag C-289/13 P)

(2013/C 252/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S og Koppers UK Ltd (ved avocat K. Van Maldegem)

De andre parter i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) og Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-95/10 ophæves.
- Det Europæiske Kemikalieagenturs (herefter »ECHA«) afgørelse ED/68/2009 (herefter »den anfægtede afgørelse«), der identificerer anthracenolie (lavt indhold) som et stof, der skal optages på kandidatlisten i overensstemmelse med artikel 59 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (»REACH«) ⁽¹⁾, annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annullationssøgsmål.
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at Retten tilsidesatte fællesskabsretten ved ikke at tage deres påstand om delvis annullation af den anfægtede afgørelse til følge. Appellanterne har navnlig gjort gældende, at Retten begik en række fejl i sin fortolkning af de bestemmelser, der fandt anvendelse på appellanternes situation. Dette resulterede i, at Retten begik flere retlige fejl, navnlig:

- idet den fandt, at sagen vedrørte faktuelle forhold af videnskabelig og teknisk kompliceret karakter, og at identifikationen af anthracenolie (lavt indhold) som værende persistent, bioakkumulerende og toksisk (herefter »PBT«) samt meget persistent og meget bioakkumulerende (herefter »vPvB«) på grundlag af dets bestanddele i en koncentration på mindst 0,1 % ikke var åbenbart fejlagtig,
- at bestanddelene ikke skal identificeres individuelt som havende PBT- eller vPvB-egenskaber ved en særskilt afgørelse fra ECHA på grundlag af en tilbundsående undersøgelse med dette formål,

— at REACH's artikel 59, stk. 3, og bilag XV til REACH ikke blev tilsidesat, fordi oplysninger om alternative stoffer ikke var blevet medtaget i bilag XV-dossieret, og

— at ligebehandlingsprincippet ikke blev tilsidesat.

Af disse grunde nedlægger appellanterne påstand om, at Rettens dom i sag T-95/10 ophæves, og at den anfægtede afgørelse annulleres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, EUT L 396, s. 1.

Appel iværksat den 27. maj 2013 af Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S og Koppers UK Ltd til prøvelse af Rettens dom (Syvende Udvidede Afdeling) af 7. marts 2013 i sag T-96/10, Rütgers Germany GmbH m.fl. mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

(Sag C-290/13 P)

(2013/C 252/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S og Koppers UK Ltd (ved avocat K. Van Maldegem)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-96/10 ophæves.
- Det Europæiske Kemikalieagenturs (herefter »ECHA«) afgørelse ED/68/2009 (herefter »den anfægtede afgørelse«), der identificerer anthracenolie (masse) som et stof, der skal optages på kandidatlisten i overensstemmelse med artikel 59 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (»REACH«) ⁽¹⁾, annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annullationssøgsmål.
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at Retten tilsidesatte fællesskabsretten ved ikke at tage deres påstand om delvis annullation af den anfægtede afgørelse til følge. Appellanterne har navnlig gjort gældende, at Retten begik en række fejl i sin fortolkning af de bestemmelser, der fandt anvendelse på appellanternes situation. Dette resulterede i, at Retten begik flere retlige fejl, navnlig:

- idet den fandt, at sagen vedrørte faktuelle forhold af videnskabelig og teknisk kompliceret karakter, og at identifikationen af anthracenolie (masse) som værende persistent, bioakkumulerende og toksisk (herefter »PBT«) samt meget persistent og meget bioakkumulerende (herefter »vPvB«) på grundlag af dets bestanddele i en koncentration på mindst 0,1 % ikke var åbenbart fejlagtig,
- at bestanddelene ikke skal identificeres individuelt som havende PBT- eller vPvB-egenskaber ved en særskilt afgørelse fra ECHA på grundlag af en tilbundsående undersøgelse med dette formål,
- at REACH's artikel 59, stk. 3, og bilag XV til REACH ikke blev tilsidesat, fordi oplysninger om alternative stoffer ikke var blevet medtaget i bilag XV-dossieret, og
- at ligebehandlingsprincippet ikke blev tilsidesat.

Af disse grunde nedlægger appellanterne påstand om, at Rettens dom i sag T-96/10 ophæves, og at den anfægtede afgørelse annulleres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, EUT L 396, s. 1.

Appel iværksat den 27. maj 2013 af Fresh Del Monte Produce, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. marts 2013 i sag T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-293/13 P)

(2013/C 252/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Fresh Del Monte Produce, Inc. (ved Rechtsanwalt B. Meyring, advocate L. Suhr og avocat O. Van Ermengem)

De andre parter i appelsagen: Internationale Fruchthandels-Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 14. marts 2013 i sag T-587/08 ophæves.
- Kommissionens afgørelse af 15. oktober 2008 K(2008) 5955 endelig i sag COMP/39.188 — Bananer annulleres for så vidt som den vedrører appellanten, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har for det første gjort gældende, at Kommissionen og Retten anvendte artikel 81, stk. 1, EF (nu artikel 101 TEUF) og artikel 23, stk. 2, i forordning 1/2003 ⁽¹⁾ urigtigt, idet de holdt Del Monte ansvarlig for overtrædelsen. Et ansvar for moderselskabet kræver, at datterselskabet ikke er i stand til at træffe selvstændige afgørelser vedrørende sin adfærd på markedet. Dette indebærer, at moderselskabet alene kan pålægges et ansvar i de tilfælde, hvor et datterselskab følger moderselskabets anvisninger vedrørende alle vigtige spørgsmål, mens Kommissionen og Retten holdt Del Monte ansvarlig for Weicherts adfærd, selv om de medgav, at »Weichert ikke altid fulgte Del Montes anvisninger«, og at »Weicherts prisafgørelser muligvis ikke levede op til Del Montes forventninger«. Hertil kommer, at det hverken fremgår af afgørelsen eller af dommen, at Weichert faktisk fulgte nogle af Del Montes anvisninger. Appellanten har tilføjet, at Rettens bedømmelse er begrænset til en række forhold, som angiveligt gav Del Monte en vis indflydelse, men den anvendte ikke den fremgangsmåde, der er fastsat i retspraksis med henblik på bedømmelsen af, hvad der gjorde denne indflydelse »bestemmende«.

Appellanten har som subsidiært appelanbringende anført, at Retten gengav visse beviser urigtigt, navnlig med hensyn til sin bedømmelse af Weicherts partnerskabsaftale og udtalelser fra andre importører.

Appellanten har endvidere anført, at Retten ved at forkaste individuelle forhold alene på det grundlag, at sådanne bevisematerialer ikke godtgjorde, at der ikke forelå bestemmende indflydelse, i realiteten vendte bevisbyrden om. Dette udgjorde en tilsidesættelse af artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (uskyldsformodning), artikel 6, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og princippet *in dubio pro reo*.

Appellanten har endelig anført, at Retten anvendte artikel 81, stk. 1, EF urigtigt, idet den fastslog, at Dole, Chiquita og Weichert deltog i en samlet og vedvarende overtrædelse til trods for den omstændighed, at Weichert ikke var bekendt med nogen kommunikation mellem Dole og Chiquita.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Appel iværksat den 27. maj 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. marts 2013 i sag T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-294/13 P)

(2013/C 252/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, M. Kellerbauer og P.J.O. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Fresh Del Monte Produce, Inc. og Internationale Fruchthandels-Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 i konklusionen af dom afsagt af Retten den 14. marts 2013 i sag T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. mod Kommissionen, ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse ved at fastsætte beløbet på bøden til Fresh Del Monte Produce, Inc. til 9 800 000 EUR,
- Fresh Del Monte Produce, Inc. tilpligtes at betale omkostningerne ved appelsagen og den del af omkostningerne ved sagen for Retten, som Domstolen anser for passende.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at Retten tilsidesatte artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾ sammenholdt med Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽²⁾ og princippet om effektiv håndhævelse af artikel 101 og 102 TEUF ved at antage, at oplysninger, der er fremsendt til Kommissionen som svar på en anmodning om oplysninger, skal anses som frivilligt samarbejde, der har lettet Kommissionens opklaring, og tages i betragtning i forbindelse med en nedsættelse af bøden.

Subsidiært har Kommissionen anført, at Retten tilsidesatte artikel 23 i forordning nr. 1/2003 og begrundelsespligten ved at nedsætte den bøde, som var pålagt Del Monte, som følge af Weicherts samarbejde under den administrative procedure, selv om Del Monte og Weichert på tidspunktet for Weicherts påståede samarbejdsadfærd ikke længere var del af den samme virksomhed.

⁽¹⁾ EFT L 1, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 45, s. 3.

Appel iværksat den 3. juni 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. marts 2013 i sag T-92/11, Jørgen Andersen mod Europa-Kommissionen

(Sag C-303/13 P)

(2013/C 252/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Armati og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Jørgen Andersen, Kongeriget Danmark og Danske Statsbaner (DSB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. marts 2013, meddelt til Kommissionen den 22. marts 2013, i sag T-92/11 Jørgen Andersen mod Europa-Kommissionen ophæves

og

- påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/3/EF ⁽¹⁾ af 24. februar 2010 vedrørende kontrakter om offentlig trafikbetjening mellem Transportministeriet og Danske Statsbaner (statsstøtte C 41/08 (ex NN 35/08) tages ikke til følge, og

- sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger

subsidiært,

- det fastslås, at det tredje anbringende for førsteinstansen ikke er begrundet, og sagen hjemvises til Retten til behandling af det første og det andet anbringende for førsteinstansen

- afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har fremført et enkelt appelanbringende om en tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2 og 3, artikel 288 og 297, stk. 1, TEUF, idet det blev fastslået, at Kommissionen havde anvendt forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽²⁾ med tilbagevirkende kraft.

Det er Kommissionens opfattelse, at en bedømmelse af den omhandlede støtte på grundlag af forordning (EF) nr. 1370/2007 ikke medfører en anvendelse af denne forordning med tilbagevirkende kraft, men er forenelig med princippet om øjeblikkelig anvendelse, hvorefter en EU-retsakt fra sin ikrafttræden finder anvendelse på endnu ikke indtrådte virkninger af en situation, der er opstået, mens den gamle regel var gældende.

Domstolens retspraksis sonderer med hensyn til tilbagevirkende kraft mellem en endeligt etableret retlig situation (som den nye regel ikke finder anvendelse på), og midlertidige situationer, der opstod under den gamle regel, men som endnu ikke er afsluttede.

Kommissionen finder, at Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at statsstøtte, der ydes af en medlemsstat under tilside-sættelse af anmeldelsespligten og standstill-forpligtelsen udgør en endeligt etableret retlig situation, snarere end en midlertidig situation. Det fremgår af bestemmelserne og retspraksis om tilbagesøgning af ulovlig støtte, at modtageren af sådan støtte ikke kan anses for at have modtaget denne støtte endeligt før det tidspunkt, hvor Kommissionen godkender støtten, og godkendelsesafgørelsen er blevet endelig. I betragtning af, at den kontrol, som Kommissionen skal føre med statsstøtte i medfør af artikel 108 TEUF, har sit grundlag i ufravigelige principper, kan støttemodtagerne principielt ikke have nogen berettiget forventning om, at den støtte, de har modtaget, er lovlig, medmindre den er blevet ydet under iagttagelse af proceduren i nævnte traktatbestemmelse.

Kommissionen har endelig ligeledes bemærket, at den appellerede dom er i åben og direkte modstrid med tidligere domme fra Domstolen om det samme spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT L 7, s.1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 4. juni 2013 — LVP NV mod Belgische Staat

(Sag C-306/13)

(2013/C 252/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LVP NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er Rådets forordning (EF) nr. 1964/2005 om toldsats for bananer (EUT L 316 af 2.12.2005, s. 1), således som den blev anvendt af Den Europæiske Union i perioden mellem den 1. januar 2006 til 15. december 2009, i strid med artikel I, artikel XIII, stk. 1, artikel XIII, stk. 2, litra d), artikel XXVIII og/eller nogen anden artikel i GATT 1994 hver for sig eller i sammenhæng, fordi der ved denne forordning i strid med de af EF forhandlede indrømmelser for bananer blev fastsat en toldsats på 176 EUR/ton for bananer (KN-kode 0803 00 19), før der var færdigforhandlet en ny aftale inden for rammerne af WTO?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 7. juni 2013 — O. Tümer mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Sag C-311/13)

(2013/C 252/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: O. Tümer

Sagsøgt: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Præjudicielt spørgsmål

Skal insolvensdirektivet ⁽¹⁾, herunder dets artikel 2, 3 og 4, henset til dette direktivs hjemmel i EF-traktatens 137, stk. 2 (nu artikel 153, stk. 2, TEUF), fortolkes således, at det er til hinder for en national ordning som den, der følger af WW's artikel 3, stk. 3, og artikel 61, hvorefter en udlænding, der er statsborger i et tredjeland, og som ikke har lovligt ophold i Nederlandene, jf. artikel 8, litra a)-e) og l), i Vw 2000, ikke betragtes som arbejdstager, heller ikke i det tilfælde, hvor udlændingen som appellant har ansøgt om en insolvensydelse og efter civilretlige regler må betragtes som arbejdstager og opfylder de øvrige betingelser for tilkendelse af denne ydelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22.10.2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (kodificeret udgave) (EUT L 283, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Belgien) den 7. juni 2013 — Openbaar Ministerie mod Edgard Jan De Clercq m.fl.

(Sag C-315/13)

(2013/C 252/32)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Openbaar Ministerie

Sagsøgte: Edgard Jan De Clercq m.fl.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 56 TEUF og 57 TEUF (tidligere EF-traktatens artikel 49 og 50) og artikel 3, stk. 1 og 10, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997 L 18, s. 1), alene eller læst i sammenhæng med artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, s. 36), fortolkes således, at de er til hinder for artikel 141 i Programmawet (I) af 27. december 2006 — hvorefter den, hos hvem eller for hvem der direkte eller via underentreprenører udføres arbejde af udstationerede arbejdstagere eller praktikanter, er pålagt en forpligtelse til forud for påbegyndelsen af disse personers beskæftigelse til Rijksdienst voor Sociale Zekerheid elektronisk (eller såfremt dette er umuligt ved fax eller brev) at fremsende oplysninger til identifikation af de personer, der ikke er i stand til at fremlægge det modtagelsesbevis, der er udstedt til deres arbejdsgiver i anledning af dennes forudgående anmeldelse — sammenholdt med artikel 157 i Programmawet (I) af 27. december 2006 og artikel 183, stk. 1, nr. 1, i Sociaal strafwetboek, hvorefter der gælder en strafferetlig sanktion ved forpligtelsens tilsidesættelse?

Sag anlagt den 13. juni 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-323/13)

(2013/C 252/33)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Pignataro-Nolin og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, litra a), i Rådets direktiv 1999/31/EF ⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 1, stk. 1, i direktiv 1999/31/EF samt artikel 4 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽²⁾ og artikel 16, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, idet en del af det husholdningsaffald, der bliver afleveret på deponeringsanlægget SubATO Rom, herunder deponeringsanlæggene Malgrotta og SubATO Latina, ikke gennemgår en proces, der omfatter en egnet sortering af de forskellige affaldsbestanddele og en stabilisering af de organiske bestanddele, og at der i Lazio ikke er skabt noget integreret og fyldestgørende net af anlæg for affaldshåndtering under iagttagelse af de bedste egnede og tilgængelige teknikker.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 1999/31/EF udløb den 16. juli 2001.

Fristen for gennemførelse af direktiv 2008/98/EF udløb den 12. december 2010.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26.4.1999 om deponering af affald, EFT L 182, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19.11.2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EUT L 312, s. 3.

Sag anlagt den 20. juni 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-339/13)

(2013/C 252/34)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi og B. Schima, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og artikel 5, stk. 2, i direktiv 1999/74/EF ⁽¹⁾.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af artikel 5 i direktiv 1999/74/EF udløb den 10. januar 2012.

(¹) Rådets direktiv 1999/74/EF af 19.7.1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner (EFT L 203, s. 53).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Mons (Belgien) den 25. juni 2013 — Ville de Mons mod KPN Group Belgium SA

(Sag C-346/13)

(2013/C 252/35)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ville de Mons

Sagsøgt: KPN Group Belgium SA

Præjudicielt spørgsmål

Forbyder artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (¹) lokale og regionale myndigheder af budgetmæssige eller andre grunde at afgiftspålægge netværksoperatørers erhvervsvirksomhed, der materialiserer sig på deres område i form af pyloner, master eller antenner til udsendelse af mobiltelefonsignaler, der er knyttet til denne virksomhed?

(¹) EFT L 108, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Letland) den 25. juni 2013 — Antonio Gramsci Shipping Corp. m.fl. mod Aivars Lembergs

(Sag C-350/13)

(2013/C 252/36)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Antonio Gramsci Shipping Corp., Apollo Holdings Corp., Arctic Seal Shipping Co. Ltd, Atlantic Leader Shipping

Co. Ltd, Cape Wind Trading Co. Ltd, Clipstone Navigation SA, Dawnlight Shipping Co. Ltd, Dzons Rids Shipping Co., Faroship Navigation Co. Ltd, Gaida Shipping Co., Gevostar Shipping Co. Ltd, Hose Marti Shipping Co., Imanta Shipping Co. Ltd, Kemer Navigation Co., Klements Gotvalds Shipping Co., Latgale Shipping Co. Ltd, Limetree Shipping Co. Ltd, Majori Shipping Co. Ltd, Noella Maritime Co. Ltd, Razna Shipping Co., Sagewood Trading Inc., Samburga Shipping Co. Ltd, Saturn Trading Co., Taganroga Shipping Co., Talava Shipping Co. Ltd, Tangent Shipping Co. Ltd, Viktorio Shipping Co., Wilcox Holding Ltd, Zemgale Shipping Co. Ltd og Zoja Shipping Co. Ltd

Sagsøgt: Aivars Lembergs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Bruxelles I-forordningens (¹) artikel 34, nr. 1), fortolkes således, at en tilsidesættelse af rettigheder, der tilkommer personer, som ikke er parter i hovedsagen, inden for rammerne af en sag om anerkendelse af en udenlandsk retsavgørelse kan udgøre en grund til at anvende klausulen om grundlæggende retsprincipper i den nævnte artikel 34, nr. 1), og afslå at anerkende den udenlandske afgørelse, for så vidt som den berører personer, som ikke er parter i hovedsagen?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 47 i [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder] da fortolkes således, at principperne om en retfærdig rettergang, som er forankret heri, tillader, at der i en sag vedrørende iværksættelse af foreløbige, sikrende retsmidler foretages en begrænsning af de ejendomsrettigheder, der tilkommer en person, som ikke har været part i sagen, når det er foreskrevet, at enhver, som berøres af afgørelsen om foreløbige, sikrende retsmidler, til enhver tid har ret til at indgive begæring til retten om ændring eller ophævelse af afgørelsen, og at det overlades til sagsøgerne at forkynde afgørelsen for de berørte personer?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Retten i Kolding, Civilretten (Danmark) den 27. juni 2013, FOA som mandatar for Karsten Kaltoft mod Billund Kommune

(Sag C-354/13)

(2013/C 252/37)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Retten i Kolding, Civilretten

Parter

Sagsøger: FOA som mandatar for Karsten Kaltoft

Sagsøgte: Billund Kommune

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i strid med EU-retten, således som denne eksempelvis udmønter sig i EU- traktatens artikel 6 om grundlæggende rettigheder, generelt eller særligt for en offentlig arbejdsgiver at forskelsbehandle på grundlag af fedme på arbejdsmarkedet?
- 2) Er et eventuelt EU-retligt forbud mod forskelsbehandling på grund af fedme direkte anvendeligt mellem en dansk borger og dennes arbejdsgiver, som er en offentlig myndighed?
- 3) Såfremt Domstolen finder, at der i EU gælder et forbud mod forskelsbehandling på grund af fedme på arbejdsmarkedet generelt eller særligt for en offentlig arbejdsgiver, skal vurderingen af, om der er handlet i strid med et eventuelt forbud mod forskelsbehandling på grund af fedme, i givet fald ske i henhold til den delte bevisbyrde, således at en effektiv gennemførelse af forbuddet i de tilfælde, hvor denne forskelsbehandling godtgøres, kræver, at bevisbyrden pålægges indklagede/sagsøgte arbejdsgiver, jf. præmis 18 til præamblen i Rådets Direktiv 97/80/EF af 15. december 1997 om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn ⁽¹⁾?
- 4) Kan fedme betragtes som værende et handicap, omfattet af beskyttelsen i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾, og hvilke kriterier vil i givet fald være afgørende for vurderingen af, om en persons fedme konkret indebærer, at den pågældende er beskyttet af forbuddet mod forskelsbehandling på grund af handicap i dette direktiv?

⁽¹⁾ EFT L 14, s. 6

⁽²⁾ EFT L 303, s. 16

Appel iværksat den 1. juli 2013 af Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 25. april 2013 i sag T-284/11 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-374/13 P)

(2013/C 252/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (ved abogado J. Carbonell Callicó)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Retten dom af 25. april 2013 i sag T-284/11 om at meddele registrering af EF-varemærkeansøgning nr. 7 112 113 »METROINVEST« om levering af tjenesteydelser i klasse 36 ophæves.
- Harmoniseringskontoret og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremført et enkelt anbringende vedrørende:

- Tilsidesættelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾

Dette anbringende består af følgende fire led:

- Retten og Harmoniseringskontoret har begået en fejl ved vurderingen af sammenligningen af tegnene.
- Retten har ikke taget hensyn til den relevante retspraksis vedrørende helhedsvurderingen af risikoen for forveksling.
- Der er mangel på sammenhæng med andre beslutninger fra varemærkemyndigheden, hvori de samme dele og beslægtede varemærker indgår.
- Der foreligger fredelig sameksistens mellem andre varemærker, der indeholder ordet METRO, i forskellige klasser, også klasse 36.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 2. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-376/13)

(2013/C 252/39)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun, G. Koleva og L. Malferrari, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republiken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- det fastslås, at Republiken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2002/77/EF, idet den i medfør af § 5a, stk. 1 og 2, i overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser til ZES (lov om elektronisk kommunikation) har begrænset antallet af virksomheder, som kan tildeles radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, og som kan meddeles en tilladelse til at udbyde tilsvarende elektroniske kommunikationstjenester, til to (mens op til fem virksomheder potentielt kunne komme i betragtning)
- det fastslås, at Republiken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 2002/77/EF, artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/20/EF og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF, idet den i medfør af ZES § 47a, stk. 1 og 2, og artikel 48, stk. 3, forbyder virksomheder, der udbyder tv-indhold, og hvis programmer ikke udsendes i Republiken Bulgarien, samt de personer, der er forbundet med disse virksomheder, at deltage i procedurer om tildeling af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, og at udbyde de hermed forbundne tjenester
- det fastslås, at Republiken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 2002/77/EF, artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/20/EF og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF, idet den i medfør af ZES § 48, stk. 5, forbyder indehavere af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission at etablere elektroniske kommunikationstjenester til udsendelse af radio- og tv-programmer
- Republiken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen har anført, at Republiken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 2, i Kommissionens direktiv 2002/77/EF ⁽¹⁾ af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (konkurrencedirektivet), artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF ⁽²⁾ af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) og artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ⁽³⁾ af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet).

- Republiken Bulgarien har ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til konkurrencedirektivets artikel 2, stk. 1, hvorefter medlemsstaterne ikke må indrømme eller opretholde eksklusi-

sive eller særlige rettigheder til at etablere og/eller udbyde elektroniske kommunikationsnet eller til at udbyde offentlige elektroniske kommunikationstjenester. Republiken Bulgarien har gennem lovgivning begrænset antallet af virksomheder, der kan meddeles tilladelse til at gøre brug af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, og som udbyder tjenesterne som multiplexudbyder på sit område, til to (mens op til fem virksomheder potentielt kunne komme i betragtning). Dette er sket på grundlag af uforholdsmæssige og ikke-objektive kriterier. Republiken Bulgarien har på denne måde skabt særlige rettigheder til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester.

- Republiken Bulgarien har ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til konkurrencedirektivets artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, tilladelsesdirektivets artikel 7, stk. 3, og rammedirektivets artikel 9, stk. 1, hvorefter tildeling af radiofrekvenser til elektroniske kommunikationstjenester skal ske på grundlag af objektive, gennemsigtige, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige kriterier. Republiken Bulgarien har fastsat kriterier for deltagelse i procedurer om tildeling af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, som ikke stod i et rimeligt forhold til de forfulgte mål. Ved opstilling af kriterier for tildeling af radiofrekvenser til digital jordbaseret transmission, der ikke var forholdsmæssige, og som dermed kunne afholde en række virksomheder fra at deltage i disse procedurer, har Republiken Bulgarien tilsidesat sin forpligtelse i henhold til konkurrencedirektivets artikel 2, stk. 2, til at sikre, at enhver virksomhed får ret til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester.

⁽¹⁾ EFT L 249, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 108, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 108, s. 33.

Appel iværksat den 4. juli 2013 af Den Italienske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. april 2013 i de forenede sager T-99/09 og T-308/09, Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-385/13 P)

(2013/C 252/40)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri og P. Gentile, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 19. april 2013 i de forenede sager T-99/09 og T-308/09, og meddelt den italienske regering den 24. april 2013, ophæves.
- Der tages stilling til sagens realitet, og følgende afgørelser annulleres:
 - Skrivelse af 2. februar 2009, nr. 000841, fra Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik vedrørende »Kommissionens betalinger af et andet beløb end det ansøgte«, som indeholdt følgende afgørelse: »Følgelig fastsættes den dato, hvorefter Kommissionen anser udgifter i forbindelse med foranstaltning 1.7 i POR 2000-2006 for ikke-støtteberettigede, til den 29. juni 2007 og ikke den 7. maj 2006, som meddelt i ovennævnte skrivelse af 22. december 2008«.
 - Skrivelse af 6. februar 2009, nr. 001059, fra Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik vedrørende »suspension af betalingsanmodningen og anmodning om oplysninger vedrørende de finansielle korrektioner i henhold til artikel 39 i forordning nr. 1260/1999 OR Campania«, som indeholdt følgende afgørelse: »Følgelig fastsættes den dato, hvorefter Kommissionen anser udgifter i forbindelse med foranstaltning 1.7 i POR 2000-2006 for ikke-støtteberettigede, til den 29. juni 2007 og ikke den 17. maj 2006, som tidligere anført«.
 - Skrivelse af 22. december 2008, nr. 012480, fra Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik vedrørende POR Campania 2000-2006 (CCI nr. 1999 IT 16 1 PO 007) — følger af overtrædelsesprocedure 2007/2195 for forvaltningen af affald i Campania, hvorved »Kommissionen anmoder om fra næste betalingsanmodning at fradrage alle udgifter i forbindelse med foranstaltning 1.7 afholdt efter den 29. juni 2007«.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Italienske Republik har til støtte for sin appel fremsat følgende otte anbringender:

Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 9, litra e), f), h), j), k), l) og m), artikel 32, stk. 3, første afsnit, litra f), artikel 32, stk. 4 og 5, samt artikel 31, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1260/99 ⁽¹⁾.

For at det kan fastslås, at en anmodning om betaling af bidrag fra en strukturfond til aktioner fastsat i en foranstaltning ikke kan behandles, fordi der verserer en overtrædelsesprocedure, skal der være en specifik og ikke generel forbindelse mellem overtrædelsen og foranstaltningen, og Kommissionen skal godtgøre, at der foreligger konkret fare for, at man ved at finansiere foranstaltningen ender med at finansiere overtrædelsen. I

modsætning til hvad Retten har fundet, er det ikke tilstrækkeligt, at der blot er en »tilstrækkeligt direkte forbindelse«, der ikke på anden måde er kvalificeret.

Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 32, stk. 3, litra f), andet led, i forordning nr. 1260/1999.

I den foreliggende sag mangler imidlertid også denne forbindelse, idet Retten har bemærket, at det fulgte af sagsakterne, at den utilstrækkeligt differentierede indsamling i overtrædelsesproceduren blev omtalt som medvirkende årsag til, at deponierne var utilstrækkelige. Det fremgik endvidere, at der ved foranstaltning 1.7 var fastsat støtte til kommunerne for at øge den differentierede indsamling. Retten har således ikke kunnet afklare, om der var en sådan forbindelse mellem overtrædelsen og foranstaltningen, at finansieringen af foranstaltningen formidledede eller tværtimod skærpede overtrædelsen. Retten skulle derfor have udelukket, at der forelå nogen forbindelse, og tiltræde det første anbringende i sagen i første instans.

Tredje anbringende: Begrundelsesmangel.

Den italienske regering har med det tredje anbringende i sagen i første instans nøje påvist, at der ikke var sammenhæng mellem overtrædelsen og foranstaltningen. Retten har ved at forkaste det første anbringende fastslået det modsatte uden at undersøge den italienske regerings påvisning, og der foreligger herved en begrundelsesmangel.

Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af artikel 32, stk. 3, litra f), i forordning nr. 1260/1999. Begrundelsesmangel.

Ovennævnte tilsidesættelser medfører ligeledes, at de dele af dommen, hvori Retten har forkastet det andet anbringende i sagen i første instans, er mangelfulde.

Femte anbringende: Begrundelsesmangel.

Der foreligger ligeledes en begrundelsesmangel ved, at det tredje anbringende i stævningen er forkastet, hvorved den italienske regering gjorde gældende, at de anfægtede afgørelser støttede deres begrundelse på Kommissionens skrivelse af 20. oktober 2008, som bestred faktiske omstændigheder, der ikke blev taget i overtrædelsesproceduren. Retten har på ingen måde taget hensyn til dette argument.

Sjette anbringende: Tilsidesættelse af artikel 32, stk. 3, litra f), andet led, i forordning nr. 1260/1999.

Under alle omstændigheder har Retten ved sin stillingtagen til det fjerde anbringende faktisk erklæret, at skrivelsen af 20. oktober 2008 vedrørte faktiske omstændigheder, der ikke var relevante for overtrædelsesproceduren. Retten skulle derfor have tiltrådt det tredje anbringende. Retten har ved ikke at gøre dette tilsidesat artikel 32, stk. 3, litra f), andet led, i forordning nr. 1260/1999.

Syvende anbringende: Tilsidesættelse af artikel 32, stk. 3, litra f), første og andet led, og artikel 39, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1260/1999.

Retten har med urette forkastet det fjerde anbringende i stævningen, hvorved det var anført, at Kommissionen faktisk havde suspenderet betalingerne med henvisning til bekymring for, om foranstaltningen blev forvaltet korrekt. For at gøre dette skulle man imidlertid have fulgt den procedure, som er fastsat i nævnte forordnings artikel 39, stk. 1 og 2, som der henvises til i artikel 32, stk. 3, litra f), første led. Retten har ikke formået faktisk at tilbagevise den italienske regerings argument om, at dette var årsagen til den afgørelse, Kommissionen havde vedtaget.

Ottende anbringende: Tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF.

Retten har med urette udelukket, at Kommissionen ikke havde givet en tilstrækkelig begrundelse. Under hensyn til betydningen af dette aspekt skulle Kommissionen have forklaret, hvorfor der ikke var en modsigelse mellem i overtrædelsesproceduren at kritisere den utilstrækkelige differentierede indsamling og at nægte at finansiere foranstaltningen, der tilsigter at øge netop den differentierede indsamling.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21.6.1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene, EFT L 161, s. 1.

RET TEN

Rettens dom af 11. juli 2013 — BVGD mod Kommissionen

(Forenede sager T-104/07 og T-339/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler og misbrug af dominerende stilling — markedet for rådiamanter — »SoC«-distributionssystemet — beslutning om afvisning af en klage — manglende fællesskabsinteresse — hjemmel — en klagers processuelle rettigheder — aktindsigt — forpligtelser vedrørende oplysning af en klage — udelukkelse fra markedet — åbenbart urigtigt skøn)

(2013/C 252/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (BVG D) (Anvers, Belgien) (først ved L. Levi og C. Ronzi, samt, i sag T-104/07, G. Vandersanden, derefter ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre, R. Sauer og J. Bourke, derefter ved F. Castillo de la Torre og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af, i sag T-104/07, først advokat S. Drakakakis, og solicitor T. Soames, derefter T. Soames, og, i sag T-339/08, T. Soames)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: De Beers (Luxembourg, Luxembourg), og De Beers UK Ltd, tidligere The Diamond Trading Co. Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (først ved solicitors W. Allan og S. Horwitz, derefter ved advokaterne W. Allan, J. Ysewyn, og solicitor N. Gràcia Malfeito, og endelig ved advokaterne N. Gràcia Malfeito, B. van de Walle de Ghelcke, J. Marchandise, samt solicitor P. Riedel)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 26. januar 2007 (sag COMP/39.221/B-2 — BVGD mod De Beers) og af 5. juni 2008 (sag COMP/39.221/E-2 — De Beers mod DTC Supplier of Choice), hvorved den klage, som sagsøgeren havde indgivet over intervenienterne for tilsidesættelse af artikel 81 EF og artikel 82 EF på markedet for rådiamanter som følge af disses anvendelse af distributionsaftaler, der er kendt som »Supplier of Choice« (SoC), blev afvist.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (BVG D) bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

- 3) De Beers og De Beers UK Ltd bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 9.6.2007.

Rettens dom af 11. juli 2013 — Spira mod Kommissionen

(Forenede sager T-108/07 og T-354/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller og misbrug af dominerende stilling — markedet for rådiamanter — distributionssystemet SOC — afslag på klagen — manglende fællesskabsinteresse — en klagers processuelle rettigheder — aktindsigt — forpligtelser vedrørende oplysning af en klage — udelukkelse fra markedet — åbenbart urigtigt skøn)

(2013/C 252/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Diamanthandel A. Spira BVBA (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne Y. van Gerven, F. Louis, A. Vallery og J. Bourgeois)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre, R. Sauer og J. Bourke, dernæst ved F. Castillo de la Torre og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået, i sag T-108/07, først af advokat S. Drakakakis og solicitor T. Soames, dernæst ved T. Soames og, i sag T-354/08, ved T. Soames)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: De Beers (Luxembourg, Luxembourg) og De Beers UK Ltd, tidligere The Diamond Trading Co. Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (først ved solicitors W. Allan og S. Horwitz og advokat J. Ysewyn, dernæst ved W. Allan, J. Ysewyn og solicitor N. Gràcia Malfeito, og endelig ved advokaterne N. Gràcia Malfeito, B. van de Walle de Ghelcke og J. Marchandise og solicitor P. Riedel)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 26. januar 2007 (sag COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice) og af 5. juni 2008 (sag COMP/38.826/E-2 — De Beers/DTC Supplier of Choice) om afslag på klage indgivet af sagsøgeren mod intervenienterne for overtrædelse af artikel 81 og artikel 82 EF, vedrørende markedet for rådiamanter som følge af intervenienternes brug af et distributions-system, der er kendt under navnet »Supplier of Choice« (SOC)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Diamanthandel A. Spira BVBA bærer sine egne omkostninger samt Kommissionens omkostninger.
- 3) De Beers og De Beers UK Ltd. bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 9.6.2007.

Rettens dom af 11. juli 2013 — Hangzhou Duralamp Electronics mod Rådet

(Sag T-459/07) ⁽¹⁾

(Dumping — import af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Kina, Vietnam, Pakistan og Filippinerne — udløb af antidumpingforanstaltninger — undersøgelse — samme vare — oplysninger, der anvendes ved fastlæggelse af skaden — referenceland — Fællesskabets interesse — artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009) — begrundelsespligt — ret til forsvar)

(2013/C 252/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou, Kina) (ved advokaterne M. Gambardella og V. Villante)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne G. Berrisch og G. Wolf, derefter ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af G. Berrisch)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede) og Osram GmbH (München, Tyskland) (ved advokat R. Bierwagen)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1205/2007 af 15. oktober 2007 om indførelse af antidumpingtold på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne (EUT L 272, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

- 2) Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union og Osram GmbH afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 23.2.2008.

Rettens dom af 11. juli 2013 — Philips Lighting Poland og Philips Lighting mod Rådet

(Sag T-469/07) ⁽¹⁾

(Dumping — import af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Kina, Vietnam, Pakistan og Filippinerne — udløb af antidumpingforanstaltninger — genoptagelse af undersøgelse — artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009) — begrebet erhvervsgren i Fællesskabet — fastlæggelse af skade — begrundelsespligt)

(2013/C 252/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Philips Lighting Poland S.A. (Piła, Polen) og Philips Lighting BV (Eindhoven, Nederlandene) (ved advokat L. Catrain González og barrister E. Wright)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne G. Berrisch og G. Wolf, derefter ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af advokat Berrisch)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou, Kina) (ved advokaterne M. Gambardella og V. Villante) og GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt) (Budapest, Ungarn) (ved advokat P. De Baere)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede) og Osram GmbH (München, Tyskland) (ved advokat R. Bierwagen)

Sagens genstand

Annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1205/2007 af 15. oktober 2007 om indførelse af antidumpingtold på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne (EUT L 272, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Philips Lighting Poland S.A. og Philips Lighting BV bærer deres egne omkostninger, betaler Rådets omkostninger bortset fra de omkostninger, som Rådet har afholdt som følge af intervention fra Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd og GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), og Osram GmbH's omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.
- 4) Hangzhou Duralamp Electronics og GE Hungary bærer hver deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Rådet har afholdt, som følge af deres intervention.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 23.2.2008.

Rettens dom af 11. juli 2013 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-358/08) ⁽¹⁾

(Samhørighedsfonden — forordning (EF) nr. 1164/94 — kloakeringsprojekt i Zaragoza — delvis ophævelse af finansiell støtte — offentlige kontrakter — begrebet arbejde — artikel 14, stk. 10 og 13, i direktiv 93/38/EØF — opdeling af kontrakter — berettiget forventning — begrundelsespligt — frist for vedtagelse af en beslutning — fastsættelse af de finansielle korrektioner — artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning nr. 1164/94 — proportionalitet — forældelse)

(2013/C 252/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved abogados del Estado J. Rodríguez Cárcano, dernæst ved A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Valero Jordana og A. Steiblyté, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3249 af 25. juni 2008 om nedsættelse af den støtte, der blev ydet af Samhørighedsfonden til Kongeriget Spanien for så vidt angår projekt nr. 96/11/61/018 — »Kloakering i Zaragoza« ved Kommissionens beslutning K(96) 2095 af 26. juli 1996.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

Rettens dom af 11. juli 2013 — SA.PAR. mod KHIM — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)

(Sag T-321/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket GRUPPO SALINI — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 252/46)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: SA.PAR. Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Masetti Zannini de Concina, M. Bussolotti og G. Petrocchi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Mannucci og P. Bullock, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Salini Costruttori SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne C. Bellomunno og S. Troilo)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. april 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 219/2009-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Salini Costruttori SpA og SA.PAR. Srl

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) SA.PAR. Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 25.9.2010.

Rettens dom af 11. juli 2013 — Aventis Pharmaceuticals mod KHIM — Fasel (CULTRA)

(Sag T-142/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket CULTRA — de ældre nationale ordmærker SCULPTRA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 252/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aventis Pharmaceuticals, Inc. (Bridgewater, Amerikas Forenede Stater) (ved advokat R. Gilbey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved F. Mattina, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Fasel Srl (Bologne, Italien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. januar 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2478/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Aventis Pharmaceuticals, Inc. og Fasel Srl

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 26. januar 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2478/2010-1) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).
- 3) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Aventis Pharmaceuticals, Inc. har afholdt i forbindelse med sagen for Retten og sagen for Appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 9.6.2012.

Rettens dom af 11. juli 2013 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones mod KHIM — MIP Metro (METRO)

(Sag T-197/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket METRO — det ældre EF-figurmærke GRUPOMETROPOLIS — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til en retfærdig rettergang — artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009)

(2013/C 252/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Poch, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. marts 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2440/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 14.7.2012.

Rettens dom af 11. juli 2013 — Think Schuhwerk mod (KHIM) (sko med røde snørebåndsender)

(Sag T-208/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om registrering som EF-varemærke — sko med røde snørebåndsender — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — udeblivelsessag)

(2013/C 252/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Think Schuhwerk GmbH (Kopfing, Østrig) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. februar 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1552/2011-1) vedrørende ansøgning om registrering af et varemærke, der består af sko med røde snørebåndsender, som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.
- 2) Think Schuhwerk GmbH bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 14.7.2012.

Rettens kendelse af 8. juli 2013 — Marcuccio mod Kommissionen(Sag T-238/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — invaliditetsydelse — efterbetalinger — morarenter — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2013/C 252/50)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 15. februar 2011 i sag F-81/09, Marcuccio mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i førsteinstansen.

⁽¹⁾ EUT C 186 af 25.6.2011.

Sag anlagt den 14. juni 2013 — Tsujimoto mod KHIM — Kenzo (KENZO)

(Sag T-322/13)

(2013/C 252/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japan) (ved advokat A. Wenninger-Lenz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kenzo (Paris, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. marts 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1364/2012-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Kenzo Tsujimoto

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »KENZO« for varer i klasse 35, 41 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 8701286

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Kenzo

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærke af ordmærket »KENZO« for varer i klasse 3, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appellkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret og varemærkeansøgningen afslået i sin helhed

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af varemærkeforordningens artikel 76, stk. 2, og artikel 8, stk. 5.

Sag anlagt den 14. juni 2013 — Pure Fishing mod KHIM — Łabowicz (NANOFIL)

(Sag T-323/13)

(2013/C 252/52)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pure Fishing, Inc. (Spirit Lake, De Forenede Stater) (ved solicitor J. Dickerson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Edward Łabowicz (Kłodzko, Polen)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R R1241/2012-2) annulleres.
- EF-varemærkeansøgning nr. 9611872 godkendes.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Pure Fishing, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »NANOFIL« for varer i klasse 28 — EF-varemærkeansøgning nr. 9611872

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Edward Łabowicz

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering af figurmærket »NANO« for varer i klasse 28

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »FEMIVIA« for varer i klasse 5 — EF-varemærkeansøgning nr. 9386343

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Merck KGaA

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærke af ordmærket »FEMIBION« og det internationalt registrerede figurmærke, der har retsvirkning i Det Europæiske Fællesskab, i farverne sort og hvid, »femibion« for varer i klasse 5, 9 og 30

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Den anfægtede afgørelse ophævet og afslag på EF-varemærkeansøgningen i sin helhed

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. juni 2013 — Endoceutics mod KHIM — Merck (FEMIVIA)

(Sag T-324/13)

(2013/C 252/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Endoceutics, Inc. (Quebec, Canada) (ved advokat M. Wahlin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 15. april 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1021/2012-4) annulleres.

— Den indsigelse, der er blevet rejst af den anden part, forkastes, og der tillades registrering af det varemærke, der er ansøgt om, nemlig varemærket »FEMIVIA« (ansøgning nr. 9386343).

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Endoceutics, Inc.

Sag anlagt den 4. juni 2013 — Mallis og Malli mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Sag T-327/13)

(2013/C 252/54)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Konstantinos Mallis (Larnaca, Cypern) og Elli Malli (Larnaca, Cypern) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgernes påstande tages til følge.

— Eurogruppens afgørelse af 25. marts 2013, som blev endelig ved afgørelse truffet af direktøren for Cyperns nationalbank i dennes egenskab af repræsentant for Den Europæiske Centralbanks Europæiske System af Centralbanker den 29. marts 2013, KDP [kanonistiki diokritiki praxi, regulerende retsakt] 104/2013, hvorved det blev besluttet at »sælge bestemte aktiviteter« fra Cyprus Popular Bank Public Co Ltd, og som i det væsentlige udgjorde en fælles afgørelse fra Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen, annulleres.

— Subsidiært fastslås det, at Eurogruppens ovennævnte afgørelse i det væsentlige udgør en afgørelse truffet af Den Europæiske Centralbank og/eller en afgørelse truffet sammen med Europa-Kommissionen, uanset hvilken form den antager.

- Den Europæiske Centralbank og/eller Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning er ugyldig, idet de beføjelser, som Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen er tillagt i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, er overskredet, og de to institutioner har ved at vedtage afgørelsen derfor overskredet deres beføjelser.
- 2) Det andet anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af ejendomsretten, der er sikret i henhold til artikel 1 i den første protokol til den europæiske menneskerettighedskonvention og i henhold til samme konventions artikel 14, som bekræftet ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 3) Det tredje anbringende vedrører den omstændighed, at det er åbenbart, at den anfægtede afgørelse savner retsgrundlag, og at den er i strid med proportionalitetsprincippet.
- 4) Det fjerde anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning ligeledes er i strid med de almindeligt anerkendte retsprincipper, der følger af EU-retten, og ligeledes i strid med princippet om, at ingen kan påberåbe sig sin egen forsømmelighed for heraf at udlede fordele og/eller gøre en urimelig og/eller ulovlig adfærd lovlig.

Sag anlagt den 4. juni 2013 — Tameio Pronias Prosopikou Trapezis Kiprou mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Sag T-328/13)

(2013/C 252/55)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Tameio Pronias Prosopikou Trapezis (Nicosia, Cypern) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerens påstande tages til følge.
- Eurogruppens afgørelse af 25. marts 2013, som blev endelig ved afgørelse truffet af direktøren for Cyperns nationalbank i dennes egenskab af repræsentant for Den Europæiske Centralbanks Europæiske System af Centralbanker den 29.

marts 2013, KDP [kanonistiki diokitiki praxi, regulerende retsakt] 104/2013, hvorved det blev besluttet at »sælge bestemte aktiviteter« fra Cyprus Popular Bank Public Co Ltd, og som i det væsentlige udgjorde en fælles afgørelse fra Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen, annulleres.

- Subsidiært fastslås det, at Eurogruppens ovennævnte afgørelse i det væsentlige udgør en afgørelse truffet af Den Europæiske Centralbank og/eller en afgørelse truffet sammen med Europa-Kommissionen, uanset hvilken form den antager.
- Den Europæiske Centralbank og/eller Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning er ugyldig, idet de beføjelser, som Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen er tillagt i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, er overskredet, og de to institutioner har ved at vedtage afgørelsen derfor overskredet deres beføjelser.
- 2) Det andet anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af ejendomsretten, der er sikret i henhold til artikel 1 i den første protokol til den europæiske menneskerettighedskonvention og i henhold til samme konventions artikel 14, som bekræftet ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 3) Det tredje anbringende vedrører den omstændighed, at det er åbenbart, at den anfægtede afgørelse savner retsgrundlag, og at den er i strid med proportionalitetsprincippet.
- 4) Det fjerde anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning ligeledes er i strid med de almindeligt anerkendte retsprincipper, der følger af EU-retten, og ligeledes i strid med princippet om, at ingen kan påberåbe sig sin egen forsømmelighed for heraf at udlede fordele og/eller gøre en urimelig og/eller ulovlig adfærd lovlig.

Sag anlagt den 4. juni 2013 — Chatzithoma og Chatzithoma mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Sag T-329/13)

(2013/C 252/56)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Petros Chatzithoma (Nicosia, Cypern) og Elenitsa Chatzithoma (Nicosia, Cypern) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgernes påstande tages til følge.
- Eurogruppens afgørelse af 25. marts 2013, som blev endelig ved afgørelse truffet af direktøren for Cyperns nationalbank i dennes egenskab af repræsentant for Den Europæiske Centralbanks Europæiske System af Centralbanker den 29. marts 2013, KDP [kanonistiki diokitiki praxi, regulerende retsakt] 104/2013, hvorved det blev besluttet at »sælge bestemte aktiviteter« fra Cyprus Popular Bank Public Co Ltd, og som i det væsentlige udgjorde en fælles afgørelse fra Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen, annulleres.
- Subsidiært fastslås det, at Eurogruppens ovennævnte afgørelse i det væsentlige udgør en afgørelse truffet af Den Europæiske Centralbank og/eller en afgørelse truffet sammen med Europa-Kommissionen, uanset hvilken form den antager.
- Den Europæiske Centralbank og/eller Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning er ugyldig, idet de beføjelser, som Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen er tillagt i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, er overskredet, og de to institutioner har ved at vedtage afgørelsen derfor overskredet deres beføjelser.
- 2) Det andet anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af ejendomsretten, der er sikret i henhold til artikel 1 i den første protokol til den europæiske menneskerettighedskonvention og i henhold til samme konventions artikel 14, som bekræftet ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 3) Det tredje anbringende vedrører den omstændighed, at det er åbenbart, at den anfægtede afgørelse savner retsgrundlag, og at den er i strid med proportionalitetsprincippet.
- 4) Det fjerde anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning ligeledes er i strid med de almindeligt anerkendte retsprincipper, der følger af EU-retten, og ligeledes er i strid med princippet om, at ingen kan påberåbe sig sin egen forsømmelighed for heraf at udlede fordele og/eller gøre en urimelig og/eller ulovlig adfærd lovlig.

Sag anlagt den 4. juni 2013 — Chatziioannou mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Sag T-330/13)

(2013/C 252/57)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Lella Chatziioannou (Nicosia, Cypern) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerens påstande tages til følge..
- Eurogruppens afgørelse af 25. marts 2013, som blev endelig ved afgørelse truffet af direktøren for Cyperns nationalbank i dennes egenskab af repræsentant for Den Europæiske Centralbanks Europæiske System af Centralbanker den 29. marts 2013, KDP [kanonistiki diokitiki praxi, regulerende retsakt] 104/2013, hvorved det blev besluttet at »sælge bestemte aktiviteter« fra Cyprus Popular Bank Public Co Ltd, og som i det væsentlige udgjorde en fælles afgørelse fra Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen, annulleres.
- Subsidiært fastslås det, at Eurogruppens ovennævnte afgørelse i det væsentlige udgør en afgørelse truffet af Den Europæiske Centralbank og/eller en afgørelse truffet sammen med Europa-Kommissionen, uanset hvilken form den antager.
- Den Europæiske Centralbank og/eller Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning er ugyldig, idet de beføjelser, som Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen er tillagt i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, er overskredet, og de to institutioner har ved at vedtage afgørelsen derfor overskredet deres beføjelser.
- 2) Det andet anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af ejendomsretten, der er sikret i henhold til artikel 1 i den første protokol til den europæiske menneskerettighedskonvention og i henhold til samme konventions artikel 14, som bekræftet ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 3) Det tredje anbringende vedrører den omstændighed, at det er åbenbart, at den anfægtede afgørelse savner retsgrundlag, og at den er i strid med proportionalitetsprincippet.

- 4) Det fjerde anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning ligeledes er i strid med de almindeligt anerkendte retsprincipper, der følger af EU-retten, og ligeledes er i strid med princippet om, at ingen kan påberåbe sig sin egen forsømmelighed for heraf at udlede fordele og/eller gøre en urimelig og/eller ulovlig adfærd lovlig.

Sag anlagt den 4. juni 2013 — Nikolaou mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Sag T-331/13)

(2013/C 252/58)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Marinos Nikolaou (Nicosia, Cypern) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerens påstande tages til følge.
- Eurogruppens afgørelse af 25. marts 2013, som blev endelig ved afgørelse truffet af direktøren for Cyperns nationalbank i dennes egenskab af repræsentant for Den Europæiske Centralbanks Europæiske System af Centralbanker den 29. marts 2013, KDP [kanonistiki diokitiki praxi, regulerende retsakt] 104/2013, hvorved det blev besluttet at »sælge bestemte aktiviteter« fra Cyprus Popular Bank Public Co Ltd, og som i det væsentlige udgjorde en fælles afgørelse fra Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen, annulleres.
- Subsidiært fastslås det, at Eurogruppens ovennævnte afgørelse i det væsentlige udgør en afgørelse truffet af Den Europæiske Centralbank og/eller en afgørelse truffet sammen med Europa-Kommissionen, uanset hvilken form den antager.
- Den Europæiske Centralbank og/eller Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning er ugyldig, idet de beføjelser, som Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen er tillagt i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, er overskredet, og de to institutioner har ved at vedtage afgørelsen derfor overskredet deres beføjelser.

- 2) Det andet anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af ejendomsretten, der er sikret i henhold til artikel 1 i den første protokol til den europæiske menneskerettighedskonvention og i henhold til samme konventions artikel 14, som bekræftet ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- 3) Det tredje anbringende vedrører den omstændighed, at det er åbenbart, at den anfægtede afgørelse savner retsgrundlag, og at den er i strid med proportionalitetsprincippet.

- 4) Det fjerde anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning ligeledes er i strid med de almindeligt anerkendte retsprincipper, der følger af EU-retten, og ligeledes er i strid med princippet om, at ingen kan påberåbe sig sin egen forsømmelighed for heraf at udlede fordele og/eller gøre en urimelig og/eller ulovlig adfærd lovlig.

Sag anlagt den 4. juni 2013 — Christodoulou og Stavrinou mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Sag T-332/13)

(2013/C 252/59)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Chrysanthi Christodoulou (Pafos, Cypern) og Maria Stavrinou (Larnaca, Cypern) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)

Sagsøgt: Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgernes påstande tages til følge.
- Eurogruppens afgørelse af 25. marts 2013, som blev endelig ved afgørelse truffet af direktøren for Cyperns nationalbank i dennes egenskab af repræsentant for Den Europæiske Centralbanks Europæiske System af Centralbanker den 29. marts 2013, KDP [kanonistiki diokitiki praxi, regulerende retsakt] 104/2013, hvorved det blev besluttet at »sælge bestemte aktiviteter« fra Cyprus Popular Bank Public Co Ltd, og som i det væsentlige udgjorde en fælles afgørelse fra Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen, annulleres.
- Subsidiært fastslås det, at Eurogruppens ovennævnte afgørelse i det væsentlige udgør en afgørelse truffet af Den Europæiske Centralbank og/eller en afgørelse truffet sammen med Europa-Kommissionen, uanset hvilken form den antager.
- Den Europæiske Centralbank og/eller Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning er ugyldig, idet de beføjelser, som Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen er tillagt i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, er overskredet, og de to institutioner har ved at vedtage afgørelsen derfor overskredet deres beføjelser.
- 2) Det andet anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af ejendomsretten, der er sikret i henhold til artikel 1 i den første protokol til den europæiske menneskerettighedskonvention og i henhold til samme konventions artikel 14, som bekræftet ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 3) Det tredje anbringende vedrører den omstændighed, at det er åbenbart, at den anfægtede afgørelse savner retsgrundlag, og at den er i strid med proportionalitetsprincippet.
- 4) Det fjerde anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede beslutning ligeledes er i strid med de almindeligt anerkendte retsprincipper, der følger af EU-retten, og ligeledes i strid med princippet om, at ingen kan påberåbe sig sin egen forsømmelighed for heraf at udlede fordele og/eller gøre en urimelig og/eller ulovlig adfærd lovlig.

Sag anlagt den 17. juni 2013 — Westermann Lernspielverlag mod KHIM — Diset (bambinoLÜK)

(Sag T-333/13)

(2013/C 252/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Westermann Lernspielverlag GmbH (Braunschweig, Tyskland) (ved advokat A. Nordemann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Diset, SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. april 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1323/2012-2) i forbindelse med indsigelsessag nr. B 1 724 593 (EF-varemærkeansøgning nr. 009080359) mellem DISET, S.A. og Westermann Lernspielverlag GmbH annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Westermann Lernspielverlag GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »bambinoLÜK« for varer i klasse 9, 16 og 28 — EF-varemærkeansøgning nr. 9080359

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Diset, SA

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærke af figurmærket »BAMBINO« for varer i klasse 16, 28 og 41

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Klagen delvist taget til følge og EF-varemærkeansøgningen kan opretholdes for visse varer i klasse 9

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 24. juni 2013 — Borghezio mod Parlamentet

(Sag T-336/13)

(2013/C 252/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mario Borghezio (Torino, Italien) (ved advokat H. Laquay)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold, og som følge heraf annulleres Europa-Parlamentets afgørelse, der er vedtaget i form af en erklæring fra formanden for Europa-Parlamentet på plenarmødet den 10. juni 2013, hvorefter sagsøgeren fra den 3. juni 2013 har sæde som »løsgænger« og dermed fra denne dato er ekskluderet fra den politiske gruppe »Gruppen for Europæisk Frihed og Demokrati«.
- Sagens omkostninger fastsættes efter gældende ret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet — foruden den omstændighed, at afgørelsen om, at sagsøgeren har sæde som løsgænger medfører juridiske konsekvenser, eftersom den fratager sagsøgeren muligheden for at udøve sit parlamentariske mandat på de samme betingelser som medlemmer, der tilhører

en politisk gruppe — påberåbt sig to anbringender vedrørende realiteten. Sagsøgeren har anført, at Parlamentet har en forpligtelse til at efterprøve, at en politisk gruppes vedtægter eller et almindeligt retligt princip ikke groft og åbenbart tilsidesættes.

- 1) Første anbringende om en grov og indlysende tilsidesættelse af den politiske gruppe »Gruppen for Europæisk Frihed og Demokratis« vedtægter, eftersom afgørelsen om at ekskludere sagsøgeren blev truffet før denne gruppes næste møde i strid med, hvad der fremgår af gruppens vedtægter.
- 2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar, eftersom sagsøgeren ikke har kunnet fremføre sine forsvarsanbringender under et møde i den politiske gruppe »Gruppen for Europæisk Frihed og Demokrati«.

Sag anlagt den 21. juni 2013 — Energa Power Trading mod Kommissionen

(Sag T-338/13)

(2013/C 252/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Energa Power Trading Promitheias kai Emporias Energeias AE (Athen, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten, idet den ikke har taget stilling — selv om den udtrykkeligt var blevet opfordret hertil — til sagsøgerens klage indgivet den 9. december 2010 over den statsstøtte, som de græske myndigheder ulovligt har ydet DEL.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført ét anbringende, om at Kommissionen har udvist passivitet i forhold til den angiveligt ulovlige statsstøtte, der er ydet til DEL.

Kommissionen har ved i en periode på mere end 28 måneder (og under alle omstændigheder på mere end 26 måneder) at undlade at tage stilling — positivt eller negativt — til sagsøgerens klage om angiveligt ulovlig statsstøtte til fordel for DEL, til trods for fremlæggelsen af en formel skrivelse, ikke afsluttet den indledende undersøgelse inden for en rimelig frist. I det omfang den ovennævnte forsinkelse ikke kan begrundes med en henvis-

ning til særlige omstændigheder, har Kommissionen udvist passivitet til trods for sin enekompetence og dermed tilsidesat de relaterede bestemmelser i traktaten (artikel 106, 107 og 265 TEUF) og Rådets forordning nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93.

Sag anlagt den 1. juli 2013 — Hawe Hydraulik mod KHIM — HaWi Energietechnik (HAWI)

(Sag T-347/13)

(2013/C 252/63)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Hawe Hydraulik SE (München, Tyskland) (ved advokaterne G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: HaWi Energietechnik AG (Eggenfelden, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. april 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1690/2012-4) vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 6 558 589 »HAWI« annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: HaWi Energietechnik AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »HAWI« for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 9, 35 37 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 6 558 589

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Hawe Hydraulik SE

Det påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »HAWE« for varer i klasse 7 og 9

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra f), i forordning nr. 207/2009

- tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, litra f), i forordning nr. 207/2009
- tilsidesættelse af retten til at blive hørt for så vidt angår den fejlagtige bedømmelse af bevisværdien af erklæringen på tro og love
- tilsidesættelse af retten til at blive hørt for så vidt angår den fejlagtige bedømmelse af bevisværdien af udskrifterne fra internettet
- tilsidesættelse af retten til at blive hørt for så vidt angår bedømmelsen af beviserne for brug i deres helhed
- tilsidesættelse af retten til at blive hørt for så vidt angår den manglende hensyntagen til beviserne for brug
- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. juli 2013 — Orange Business Belgium mod Kommissionen

(Sag T-349/13)

(2013/C 252/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Orange Business Belgium SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Schutyser)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens GD DIGIT's afgørelse, der blev meddelt sagsøgeren den 19. april 2013, om afvisning af sagsøgerens bud og tildeling af den pågældende kontrakt til en anden tilbudsgiver, annulleres.
- Såfremt Kommissionen på det tidspunkt, hvor dommen afsiges, allerede har underskrevet kontrakten om Transeuropæiske tjenesteydelser i forbindelse med telematik mellem administrationer — ny generation (»TESTA-ng«), erklæres denne kontrakt ugyldig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens udgifter til juridisk bistand.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

- 1) Første anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte udbudsbetingelserne, artikel 89, stk. 1 og artikel 100, stk. 1, i finans-

forordningen nr. 1605/2002⁽¹⁾ (artikel 102, stk. 1, og artikel 113, stk. 1, i finansforordningen nr. 966/2012), især principperne om gennemsigtighed, lighed og ikke-forskelsbehandling, idet, a) nogle meddelte bedømmelsesregler ikke blev anvendt, b) nogle meddelte bedømmelsesregler var forkerte og andre ikke-meddelte bedømmelsesregler blev anvendt i stedet, og c) metoden for den tekniske bedømmelse ikke blev meddelt forud for afgivelsen af tilbuddene.

- 2) Andet anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte principperne om klarhed og ligebehandling af de bydende i artikel 89, stk. 1, der er indeholdt i finansforordningen nr. 1605/2002 (artikel 102, stk. 1, i finansforordningen nr. 966/2012), hvilket gør den anfægtede afgørelse ugyldig, fordi den anså en anden tilbudsgivers tilbud for forskriftsmæssigt, til trods for grundlæggende afvigende forhold, der var i strid med de tekniske krav i udbudsbetingelserne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Sag anlagt den 2. juli 2013 — Jordi Nogues mod KHIM — Grupo Osborne (BADTORO)

(Sag T-350/13)

(2013/C 252/65)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Jordi Nogues SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J.R. Fernández Castellanos, M.J. Sanmartín Sanmartín og E. López Pares)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 16. april 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1446/2012-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Jordi Nogues SL

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket indeholdende ordbestanddelen »BADTORO« for varer og tjenesteydelser i klasse 25, 34 og 35 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 565 581

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Grupo Osborne, SA

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Det nationale figurmærke indeholdende ordbestanddelen »TORO«, det nationale ordmærke »EL TORO« og EF-ordmærket »TORO« for varer og tjenesteydelser i klasse 25, 34 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Til sidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Fravigelse af det generelle princip om sammenligning som helhed uden gyldig grund.

Sag anlagt den 2. juli 2013 — Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet

(Sag T-351/13)

(2013/C 252/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Kina) og Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Tyskland) (ved advokaterne K. Neuhaus, H.-J. Freund og B. Ecker)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 372/2013 ⁽¹⁾ af 22. april 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1008/2011 af 10. oktober 2011 annulleres for så vidt som den angår sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende om en til sidesættelse af artikel 2, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽²⁾ eller artikel 296, stk. 2, TEUF for så vidt som Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller til sidesatte begrundelsespligten, da det valgte Brasilien som referenceland med henblik på fastsættelse af den normale værdi. Rådet fastslog med urette, at, eller undlod at begrunde hvorfor, der er tilstrækkelig konkurrence på det brasilianske marked, navnlig med hensyn til graden af konkurrence mellem indenlandske producenter og med hensyn til graden af konkurrence fra import.
- 2) Andet anbringende om en til sidesættelse af artikel 2, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 eller artikel 296, stk. 2, TEUF for så vidt som Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller til sidesatte begrundelsespligten, da det afslog en anmodning om justering af den normale værdi for at tage hensyn til virkningen af en importtold på 14 % på de omhandlede produkter i referencelandet Brasilien.
- 3) Tredje anbringende om en til sidesættelse af artikel 9, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 for så vidt som Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved i forbindelse med anvendelsen af »reglen om lavere told« at sammenligne den dumpingmargen, der er indført i den anfægtede forordning, med den skadestærskel, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse i 2005, i stedet for at fastsætte en ny skadestærskel.

-
- ⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 372/2013 af 22.4.2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1008/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 112, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

Appel iværksat den 2. juli 2013 af BX til prøvelse af Personalerettens dom af 24. april 2013 i sag F-88/11, BX mod Kommissionen

(Sag T-352/13 P)

(2013/C 252/67)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: BX (Washington, De Forenede Stater) (ved advokat R. Rata)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 24. april 2013 i sag F-88/11 annulleres.
- Den anfægtede afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen om ikke at opføre appellantens navn på reservelisten for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/148/09-RO annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellantens fremsat seks anbringender.

- 1) Ved det første anbringende gøres gældende, at Personalerettens konstatering (i den appellerede doms præmis 33), hvorefter appellant ikke har fremlagt tilstrækkelige beviser, ikke kan anvendes i den foreliggende sag.
- 2) Ved det andet anbringende gøres gældende, at Personaleretten foretog en urigtig retsanvendelse, da den fastslog, at en ansøger, hvis oprindelige karakter lå under beståelseskarakteren i henhold til de forud fastsatte kriterier, ikke har ret til en sammenlignende vurdering (præmis 41), idet:
 - enhver ansøger i en udvælgelsesprøve afholdt af EPSO ifølge fast retspraksis har ret til en sammenlignende vurdering, uanset om hans/hendes oprindelige resultat ligger over eller under beståelseskarakteren
 - udvælgelseskomitéen ikke opfyldte sin forpligtelse til at foretage en sammenlignende vurdering ikke blot med hensyn til appellant men også med hensyn til de øvrige ansøgere ved den mundtlige prøve, da den tid, der var afsat til den endelige bedømmelse var klart utilstrækkelig, og
 - den appellerede dom ikke er støttet på de relevante argumenter, som appellant har fremført, og ikke tager hensyn til uregelmæssighederne i indstævntes argumenter.
- 3) Ved det tredje anbringende gøres gældende, at Personalerettens konstatering i den appellerede doms præmis 45, hvorefter ligebehandlingsprincippet ikke er tilsidesat, ikke er korrekt.
- 4) Ved det fjerde anbringende gøres gældende, at reglerne for sammensætningen af udvælgelseskomitéen er tilsidesat, idet:
 - udvælgelseskomitéen havde en ulige sammensætning (artikel 3, femte led, i bilag III til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union):
 - Personaleretten foretog en urigtig retsanvendelse, da den fastslog, at det ikke var bestridt, at udvælgelseskomitéen bestod af tre medlemmer under appellantens mundtlige prøve (den appellerede doms præmis 49).

- Personaleretten citerede fejlagtigt Bartha-sagen (præmis 49) til støtte for sin konstatering af, at princippet om ligelig repræsentation af mænd og kvinder i udvælgelseskomitéens sammensætning ikke var tilsidesat

- den samtidige tilstedeværelse af faste medlemmer og suppleanter i udvælgelseskomitéen ved den mundtlige prøve gjorde udvælgelseskomitéens arbejde ulovligt i den foreliggende sag (præmis 50).
- der foreligger en tilsidesættelse af princippet om den stabile sammensætning af udvælgelseskomitéen (præmis 51).

- 5) Ved det femte anbringende gøres gældende, at Personaleretten begik en fejl i sin afgørelse, idet omstændighederne i den foreliggende sag ikke kan begrunde anvendelsen af artikel 87, stk. 2, i Personalerettens procesreglement (præmis 81), da sagsøgte havde anerkendt, at afvisning af appellantens forudgående administrative klager byggede på en fejlagtig begrundelse, og sagsøgte bør derfor bære omkostningerne.
- 6) Ved det sjette anbringende gøres gældende, at erstatningen for det ikke-økonomiske tab var berettiget.

Sag anlagt den 9. juli 2013 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-358/13)

(2013/C 252/68)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato M. Salvatorelli og G. Palmieri, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/209/EU af 26. april 2013, meddelt under nummer C(2013) 2444 den 29. april 2013 ved skrivelse nr. SG-Greffé (2013) D-5879, indgået til Italiens Faste Repræsentation ved EU den 29. april 2013 angående »afslutning af regnskaberne for medlemsstaternes betalingsorganer vedrørende de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for regnskabsåret 2012«, for så vidt som for så vidt som denne afgørelse fastslår, at beløbet på 5 006 487,10 EUR vedrørende regionen Basilicata er et »ikke-genanvendeligt beløb« og således fratrækker dette beløb fra udgiftsloftet for ELFUL vedrørende programmet for udvikling af landdistrikterne i Basilicata, og som en konsekvens heraf indebærer, at dette beløb ikke kan anvendes inden for rammerne af nævnte loft og indebærer en frigørelse af beløbet.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I nærværende søgsmål har den italienske regering anfægtet Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/209/EU af 26. april 2013 angående »afslutning af regnskaberne for medlemsstaternes betalingsorganer vedrørende de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for regnskabsåret 2012«, for så vidt som denne afgørelse fastslår, at beløbet på 5 006 487,10 EUR vedrørende regionen Basilicata er et »ikke-genanvendeligt beløb« og således fratrækker dette beløb fra udgiftsloftet for ELFUL vedrørende programmet for udvikling af landdistrikterne i Basilicata, hvilket indebærer, at det er umuligt at anvende dette beløb inden for rammerne af nævnte loft, og i det væsentlige indebærer, at beløbet frigøres.

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at korrektionen følger af Kommissionens tjenestegrenes antagelse om, at visse projekter, der blev betalt i løbet af fjerde kvartal, ikke kunne optages i den kvartalsvise udgiftsanmeldelse, eftersom de ikke var i overensstemmelse med det dagældende program for udvikling af landdistrikterne.

Kommissionens holdning, som i sidste ende førte til vedtagelsen af den anfægtede gennemførelsesafgørelse, er behæftet med fejl i flere henseender:

- For det første er der tvivl om, hvorvidt det var korrekt at optage nedsættelsen i henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1290/2005, kvalificeret som et »ikke-genanvendeligt beløb« i afgørelsen om afslutning af regnskaberne, eftersom der ikke i afgørelsen tages hensyn til beløb, der er blevet suspenderet eller nedsat, som fastsat i artikel 29, stk. 5, i ovennævnte forordning. Denne nedsættelse er fejlagtig bl.a. med hensyn til kvantificeringen.
- For det andet er afgørelsen behæftet med en mangelfuld begrundelse, for så vidt som et beløb, der svarer til den kvartalsvise udgift, blev nedsat eller suspenderet af Kommissionen i henhold til artikel 29, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1)
- Endelig svarer konstateringen af, at beløbet er ikke-genanvendeligt, til at frigøre beløbet med den følge, at den fremtidige anvendelse af beløbene ikke er mulig inden for rammerne af udgiftsloftet for udvikling af landdistrikterne i Basilicata, selv om gældende EU-lovgivning udelukker, at beløb, der er blevet suspenderet, kan frigøres.

Sag anlagt den 11. juli 2013 — Spain Doce 13 mod KHIM — Ovejero Jiménez og Becerra Guibert (VICTORIA DELEF)

(Sag T-359/13)

(2013/C 252/69)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Spain Doce 13, SL (Crevillente, Spanien) (ved advokat S. Rizzo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Gregorio Ovejero Jiménez og María Luisa Becerra Guibert (Alicante, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. april 2013 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1046/2012-5 annulleres for så vidt angår afslaget på EF-varemærkansøgning nr. 9 522 384 i forhold til følgende varer og tjenesteydelser:
- Klasse 18: Lædervarer og læderimitation, der ikke er omfattet af andre klasser.
- Klasse 25: Kjoler, sko, hovedbeklædning.
- Klasse 35: Detail- eller engroshandel med beklædning, sko og tilbehør.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Spain Doce 13, SL

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »VICTORIA DELEF« for varer og tjenesteydelser i klasse 18, 25 og 35 — EF-varemærkansøgning nr. 9 522 384

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Gregorio Ovejero Jiménez og María Luisa Becerra Guibert

Det påberåbte varemærke eller tegn: De nationale figurmærker indeholdende ordbestanddelene »VICTORIA«, »Victoria« og »victoria« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Delvist medhold i klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. juli 2013 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-366/13)

(2013/C 252/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas og N. Rouam, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse K(2013) 1926 endelig af 2. maj 2013 vedrørende statsstøtte nr. SA.22843 2012 iværksat af Frankrig til fordel for Société Nationale Corse Méditerranée og Compagnie Méridionale de Navigation annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i stævningen nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2013) 1926 endelig af 2. maj 2013, hvorved Kommissionen indledningsvis kvalificerede den finansielle kompensation, der ydes til Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM) og Compagnie Méridionale de Navigation (CNM) i forbindelse med en søtransporttjeneste, der udføres mellem Marseille og Korsika for perioden 2007-2013 i medfør af aftale om offentlig tjeneste, som statsstøtte. Kommissionen erklærede dernæst den kompensation, der ydes til SNCM og CNM for transporttjeneste, som udføres i løbet af året (herafter »basistjenesten«), for forenelig med det indre marked, men erklærede den kompensation, der ydes i forbindelse med den tjeneste, der udføres i perioder med spidsbelastning, som udgøres af juleperioden, februar, forår-efterår og/eller sommer (herefter »den supplerende tjeneste«) for uforenelig med det indre marked. Kommissionen bestemte endelig, at den støtte, der blev erklæret for uforenelig med det indre marked, skulle tilbagebetales (statsstøttesag nr. SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN)).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende, der er opdelt i to led, vedrører en tilsidesættelse af begrebet statsstøtte som omhandlet i

artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen har kvalificeret den kompensation, som blev ydet til SNCM og CNM, som statsstøtte for så vidt som det første og det fjerde kriterium, der blev fastsat af Domstolen i dom af 24. juli 2003, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg (sag C-280/00, Sml. I, s. 7747), ikke var fuldt ud opfyldt.

- Sagsøgeren har med det første led af dette anbringende anført, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter begrebet statsstøtte, idet Kommissionen ikke anser det første kriterium i Altmark-dommen for opfyldt. Det er i denne henseende sagsøgerens opfattelse:
 - for det første, at Kommissionen ved at sondre mellem »basistjeneste« og »supplerende tjeneste« har begået en fejl vedrørende de faktiske omstændigheder og tilsidesat den brede skønsmargin, som medlemsstaterne råder over ved definitionen af tjeneste af almindelig økonomisk interesse.
 - for det andet, at de tjenester, der er omfattet af aftalen om offentlig tjeneste, som er indgået mellem SNCM og CNM på den ene side og Office des Transports de la Corse og Collectivité territoriale de Corse på den anden side, samlet set udgør en tjeneste af almindelig økonomisk interesse, og at den nævnte aftale opfylder det første kriterium i Altmark-dommen.
 - for det tredje, at selv om der ved den nævnte tjeneste skal sondres mellem »basistjeneste« og »supplerende tjeneste«, udgør »den supplerende tjeneste« ligesom »basistjenesten« en tjeneste af almindelig økonomisk interesse, eftersom den regulære linjesøtransporttjeneste er utilstrækkelig i en situation med fri konkurrence.
- Sagsøgeren har med det andet led af dette anbringende anført, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter begrebet statsstøtte, idet Kommissionen ikke anser det fjerde kriterium i Altmark-dommen for opfyldt. Det er sagsøgerens opfattelse, at proceduren for indgåelse af aftalen om offentlig tjeneste gjorde det muligt at sikre en effektiv konkurrence og dermed udvælgelsen af det bud, der er mest økonomisk fordelagtigt for samfundet.

- 2) Andet anbringende er subsidiært og vedrører en tilsidesættelse af artikel 106, stk. 2, TEUF, idet Kommissionen finder, at den kompensation, der er ydet til SNCM i forbindelse med »den supplerende tjeneste«, udgør statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked for så vidt som denne tjeneste ikke udgør en tjeneste af almindelig økonomisk interesse.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 — BM mod ECB

(Sag F-78/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — ECB's ansatte — forlængelse med tilbagevirkende kraft af prøvetiden — afgørelse om at opsiges kontrakten i prøvetiden — disciplinærsag)

(2013/C 252/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BM (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (først ved P. Embley, M. López Torres og E. Carlini, som befuldmægtigede, derefter ved M. López Torres og E. Carlini, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Påstand om annullation af ECB's afgørelse om at opsiges sagsøgerens kontrakt i prøvetiden på grund af en disciplinær forseelse straffet med en irettesættelse.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 20. maj 2011, hvorved BM's kontrakt opsiges med virkning fra den 31. oktober 2011, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Den Europæiske Centralbank.
- 3) Den Europæiske Centralbank bærer sine egne omkostninger og betaler BM's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 29.10.2011, s. 30.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 19. juni 2013 — BY mod EASA

(Sag F-81/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidig ansat — formaliteten — søgsmålsfrist — negativ bedømmelsesrapport — genansættelse — chikane — magtfordrejning)

(2013/C 252/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BY (Lanse, Belgien) (ved advokat B.-H. Vincent)

Sagsøgt: Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) (ved M.F. Manuhutu, som befuldmægtiget, og bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om at omplacere sagsøgeren til en stilling uden ledelsesbeføjelser i tjenestens interesse som følge af en negativ bedømmelsesrapport og en påstand om, at sagsøgeren tilkendes et beløb som erstatning for den skade, som denne angiveligt har lidt

Konklusion

- 1) Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur frifindes.
- 2) BY bærer sine egne omkostninger og tilpligtes at betale Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 340 af 19.11.2011, s. 41.

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 19. juni 2013 Goetz mod Regionsudvalget

(Sag F-89/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — ansvar uden for kontraktforhold — erstatningssøgsmål — formaliteten — begyndelsestidspunkt for søgsmålsfristen — OLAF's undersøgelse — administrativ undersøgelse — disciplinærsag for disciplinær-rådet — pligt for administrationen til at handle med fornøden omhu — varigheden af en disciplinærsag — ansvar for indledningen af en disciplinærsag, der afsluttes uden pålæggelse af en sanktion)

(2013/C 252/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Charles Dieter Goetz (Linkebeek, Belgien) (ved advokaterne N. Lhoest og A.-A. Minet)

Sagsøgt: Regionsudvalget (ved J. C. Cañoto Argüelles, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Cambier)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Regionsudvalgets afgørelse om at meddele afslag på sagsøgerens ansøgning fremsat i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 1, med henblik på at opnå godtgørelse for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som han angiveligt har lidt i forbindelse med en administrativ disciplinærprocedure.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Regionsudvalg frifindes.
- 2) Charles Dieter Goetz bærer sine egne omkostninger og betaler Regionsudvalgets omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011, s. 45.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 — BM mod ECB

(Sag F-106/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte i ECB — disciplinær procedure — disciplinær sanktion — skriftlig irettesættelse)

(2013/C 252/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BM (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (først ved P. Embley, M. López Torres og E. Carlini, som befuldmægtigede, derefter ved M. López Torres og E. Carlini, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den af vice-generaldirektøren for ECB's generaldirektorat for Human Resources, Budget og Organisation truffede afgørelse om at tildele sagsøgeren en irettesættelse.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) BM bærer sine egne omkostninger og betaler Den Europæiske Centralbanks omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012, s. 68.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 — BU mod EMA

(Forenede sager F-135/11, F-51/12 og F-110/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansat — ikke forlængelse af en kontrakt på bestemt tid — bebyrdende retsakt — ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1 — ansøgning om ændring af en kontrakt — rimelig frist — klage over afvisning af en klage — artikel 8 i ansættelsesvilkårene — omsorgspligt)

(2013/C 252/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BU (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne S. Orlandi, J.-N. Louis og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (i sag F-135/11, først ved S. Vincenzo, derefter ved T. Jablonski og G. Gavrilidou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron, i sag F-51/12, ved T. Jablonski og G. Gavrilidou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron, og i sag F-110/12, ved T. Jablonski og Rampal Olmedo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Det Europæiske Lægemiddelagenturs afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Lægemiddelagenturs afgørelse om ikke at forlænge BU's kontrakt, meddelt ved skrivelse af 30. maj 2011, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Det Europæiske Lægemiddelagentur i sag F-135/11.
- 3) Det Europæiske Lægemiddelagentur frifindes i sagerne F-51/12 og F-110/12.
- 4) Det Europæiske Lægemiddelagentur bærer sine egne omkostninger og betaler BU's omkostninger i sag F-135/11 og sag F-51/12.
- 5) BU bærer sine egne omkostninger og betaler Det Europæiske Lægemiddelagenturs omkostninger i sag F-110/12

⁽¹⁾ EUT C 65 af 3.3.2012, s. 24, EUT C 209 af 14.7.2012, s. 14, og EUT C 379 af 8.12.2012, s. 34.

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 12. juni 2013 — Bogusz mod Frontex(Sag F-5/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidig ansat — ansatte i Frontex — ændring af vilkårene for prøvetidens afvikling i artikel 14 i ansættelsesvilkårene — afskedigelse ved prøveperiodens udløb — fastsættelse af målsætninger — anbringende fremsat for første gang under retsmødet)

(2013/C 252/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bogusz (Dobroszyce, Polen) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Frontex (ved S. Vuorensola et H. Caniard, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Duron og D. Waelbroeck)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Frontex' afgørelse om at pålægge sagsøgeren en sanktion og af afgørelsen om at afskedige sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Frontex frifindes.
- 2) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser bærer sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af Bogusz's omkostninger.
- 3) Bogusz bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 133 af 5.5.2012, s. 29.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 19. juni 2013 — BY mod EASA(Sag F-8/12) ⁽¹⁾

(EASA's personale — midlertidigt ansat — afskedigelse grundet utilstrækkelig faglig indsats — omsorgspligt — udefra kommende årsdag til de faglige vanskeligheder — chikane — sygdom — erstatning)

(2013/C 252/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BY (Lasne, Belgien) (ved advokat B.-H. Vincent)

Sagsøgt: Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) (ved M.F. Manuhutu, som befuldmægtiget, og bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om at afskedige sagsøgeren og om erstatning for den skade, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af afskedigelsen og den angivelige chikane

Konklusion

- 1) Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur tilpligtes at betale BY et beløb, der svarer til ni måneder af den nettoløn, som han oppebar umiddelbart inden afskedigelsen.
- 2) Sagen afvises.
- 3) Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur bærer sine egne omkostninger og tilpligtes at betale BY's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 3.3.2012, s. 28.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 — Di Prospero mod Kommissionen(Sag F-12/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — udnævnelse — udvælgelsesprøve bestået efter opfordring til at deltage med henblik på fuldbyrdelsen af en dom — forfremmelse til lønklassen med tilbagevirkende kraft)

(2013/C 252/78)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rita Di Prospero (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues, A. Blot og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afslag på sagsøgerens ansøgning om indplacering i lønklasse AD 11 med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2010 og påstand om erstatning af det angiveligt lidte tab

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 18. oktober 2011 om at afslå Rita Di Prosperos ansøgning om indplacering i lønklasse AD 11 med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2010, annulleres.

- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og tilpligtes at betale Rita Di Prosperos omkostninger.

(¹) EUT C 138 af 12.5.2012, s. 32.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013 — Achab mod EØSU

(Sag F-21/12) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelse fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a) og b), i bilag VII til vedtægten — tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb)

(2013/C 252/79)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mohammed Achab (Bruxelles, Belgien) (ved advokat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Arsène og G. Boudot, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om at bringe udbetalingen af sagsøgerens udlandstillæg til ophør og om med tilbagevirkende kraft at foretage inddrivelse af dette tillæg.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg den 9. juni 2013 annulleres, for så vidt som den pålægger tilbagebetaling af de udlandstillæg, der er udbetalt til Mohammed Achab fra den 1. juli 2010.
- 2) I øvrigt frifindes Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.
- 3) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Mohammed Achabs omkostninger.
- 4) Mohammed Achab bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 133 af 5.5.2012, s. 30.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 19. juni 2013 — CF mod EASA

(Sag F-40/12) (¹)

(Personalesag — tidligere midlertidigt ansat — tidsbegrænset kontrakt — afskedigelse under sygeorlov — tjenstemandsvedtægts artikel 16 — tjenstemandsvedtægts artikel 48, litra b) — chikane)

(2013/C 252/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CF (Bierges, Belgien) (ved advokat A. Schwend)

Sagsøgt: Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) (ved F. Manuhutu, som befuldmægtiget, og bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om at afskedige sagsøgeren og påstand om erstatning for den skade, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afskedigelse og som følge af den påståede chikane

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 24. maj 2011, hvorved den myndighed, der er bemyndiget til at indgå kontrakter med Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur, har opsagt CF's kontrakt som midlertidigt ansat, annulleres.
- 2) Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur tilpligtes at betale CF et beløb på 88 189,76 EUR som erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- 3) I øvrigt frifindes Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur.
- 4) Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur bærer sine egne omkostninger og tilpligtes at betale tre fjerdedele af CF's omkostninger.
- 5) CF bærer en fjerdedel af omkostninger.

(¹) EUT C 184 af 23.6.2012, s. 24.

**Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. juni 2013
Buschak mod Kommissionen**(Sag F-56/12) ⁽¹⁾**(Personalesag — midlertidigt ansat — arbejdsløshedsunderstøttelse — pensionsbidrag — for sent indgivet klage)**

(2013/C 252/81)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Willy Buschak (Dresden, Tyskland) (ved advokat T. Menssen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Eggers og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke efter udløbet af sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat at betale pensionsbidrag i den periode, hvor han var arbejdsløs, til en national pensionsordning eller til Den Europæiske Unions pensionsordning og påstand om, at sagsøgeren enten optages i sidstnævnte pensionsordning, eller at hans pensionsrettigheder overføres til en national pensionsordning

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Willy Buschak bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 11.8.2012, s. 34.

**Personalerettens kendelse (enedommer) af 18. juni 2013 —
Biwer m.fl. mod Kommissionen**(Sag F-115/10) ⁽¹⁾**(Personalesag — løn — familietillæg — uddannelsestillæg — betingelser for tildeling — fradrag af tillæg af samme art fra anden side — åbenbart ugrundet søgsmål)**

(2013/C 252/82)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Jacques Biwer m.fl. (Bascharage, Luxembourg) (ved advokat F. Frabetti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at anse visse former for økonomisk støtte fra en medlemsstat til studerende på videregående uddannelser for tillæg af samme slags som familietillæg og om at fratrække denne økonomiske støtte i det uddannelsestillæg, der udbetales til tjenestemænd, som er forældre til disse studerende.

Konklusion

- 1) Søgsmålet, anlagt af Jacques Biwer og de øvrige fem sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, afvises som åbenbart ugrundet.
- 2) Jacques Biwer og de øvrige fem sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 29.1.2011, s. 66.

**Personalerettens kendelse (enedommer) af 3. maj 2013 —
Marcuccio mod Kommissionen**(Sag F-40/11) ⁽¹⁾**(Personalesag — social sikring — tidligere tjenestemand, der er gået på invalidepension — ulykke — manglende dækning — sagsgenstanden bortfaldet — uforholdt at træffe afgørelse)**

(2013/C 252/83)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den afgørelse, der fastsætter de ydelser, som sagsøgeren har ret til som følge af sin vedvarende delvise invaliditet.

Konklusion

- 1) Det er uforholdt at træffe afgørelse i sagen F-40/11, Marcuccio mod Kommissionen.
- 2) Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 186 af 25.6.2011, s. 34.

**Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 8. maj 2013
— Z mod Domstolen**(Sag F-71/11) ⁽¹⁾**(Personalesag — uformødent at træffe afgørelse)**

(2013/C 252/84)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Z (Luxembourg, Luxembourg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol (ved A.V. Placco, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af bedømmelsesrapporten for perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2007 og en påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade.

Konklusion

- 1) Det er uformødent at træffe afgørelse i sag F-71/11, Z mod Domstolen.
- 2) Z bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Unions Domstol.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 3.12.2011, s. 30.

**Personalerettens kendelse (enedommer) af 18. juni 2013 —
Jargeac m.fl. mod Kommissionen**(Sag F-98/11) ⁽¹⁾**(Personalesag — løn — familietillæg — uddannelsestillæg — betingelser for tildeling af ydelse — fradrag af tillæg af samme art modtaget fra anden side — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)**

(2013/C 252/85)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Bernard Jargeac m.fl. (Hostert, Luxembourg) (først ved advokaterne F. Moyse og A. Salerno, derefter ved advokat A. Salerno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at anse en bestemt økonomisk støtte, som en medlemsstat yder til universitetsstuderende, for ydelser af samme art som familietillæg, og om at trække denne økonomiske støtte fra det uddannelsestillæg, der tildeles de tjenestemænd, der er forældre til disse studerende, samt påstand om annullation af afgørelsen om tilbagesøgning af det med urette oppebårne beløb.

Konklusion

- 1) Sagen som fremlagt af Finch afvises.
- 2) Sagen som fremlagt af Jargeac, Aliaga Artero, Charrière, Clarke, Domingues, Hughes, Lanneluc og Zein, afvises, idet den er åbenbart retligt ugrundet.
- 3) Jargeac og de øvrige otte tjenestemænd eller tidligere tjenestemænd, hvis navne er opført i bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011, s. 47.

**Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 18. juni 2013
Marcuccio mod Kommissionen**(Sag F-100/11) ⁽¹⁾**(Personalesag — tjenestemænd — løn — dagpenge — betingelser for tildeling — faktisk etablering på tjenestestedet — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet — sagsomkostninger — procesreglementets artikel 94)**

(2013/C 252/86)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på at tildele sagsøgeren dagpenge i forbindelse med afgørelsen om dennes overførsel fra delegationen i Angola til hjemstedet i Bruxelles.

Konklusion

- 1) Sagen afvises som åbenbart ugrundet.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.

- 3) Luigi Marcuccio betaler Retten for EU-personalesager et beløb svarende til 2 000 EUR.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012, s. 67.

**Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 30. maj 2013
— Marcuccio mod Kommissionen**

(Sag F-102/11) (¹)

(Personalesag — procesreglementets artikel 34, stk. 1 og 6 — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen — underskrift, som fremgår af faxen, forskellig fra underskriften på originaleksemplaret af stævningen, som blev fremsendt pr. post — sagen for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2013/C 252/87)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse, hvorved den afviste at godtgøre sagsøgeren de omkostninger, han har haft til rejser fra sit tjenestested til sit hjemsted i årene 2005-2010.

Konklusion

- 1) Sagen afvises som åbenbart ugrundet.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 126 af 28.4.2012, s. 27.

**Personalerettens kendelse (enedommer Afdeling) af 18. juni 2013
— Rodrigues Regalo Corrêa mod Parlamentet**

(Sag F-114/11) (¹)

(Personalesag — løn — familieydelse — skolepenge — uddannelsestillæg — betingelser for ydelse — fradrag af en ydelse af samme karakter, der modtages fra anden side — sagen retligt ugrundet)

(2013/C 252/88)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: João Manuel Rodrigues Regalo Corrêa (Kehlen, Luxembourg) (ved advokat A. Salerno)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Ecker og V. Montebello-Demogeot, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Parlamentets afgørelse om at anse en medlemsstats forskellige former for økonomisk støtte til studerende på videregående uddannelser for tillæg af samme karakter som familietillæg og om at fratrække denne økonomiske støtte i det uddannelsestillæg, der ydes til sagsøgeren, samt annullation af afgørelsen om at foretage tilbagesøgning af det fejlagtigt udbetalte beløb

Konklusion

- 1) Sagen afvises som åbenbart retligt ugrundet.
- 2) Rodrigues Regalo Corrêa bærer sine egne omkostninger og tilpligtes at betale Europa-Parlamentets omkostninger

(¹) EUT C 6 af 7.1.2012, s. 28.

**Personalerettens kendelse (enedommer) af 4. juni 2013
Marcuccio mod Kommissionen**

(Sag F-119/11) (¹)

(Personalesag — procesreglementets artikel 34, stk. 1 — stævning indgivet ved telefax inden for søgsmålsfristen og underskrevet ved et stempel eller en anden form for gengivelse af advokatens underskrift — for sent anlagt søgsmål)

(2013/C 252/89)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning dels om erstatning for den skade, der blev forvoldt ved den omstændighed, at Kommissionens ansatte angiveligt trængte ind i sagsøgerens tjenestebolig i Luanda den 14., 16. og 19. marts 2002, dels om udlevering af kopierne af de fotos, der blev taget ved den pågældende lejlighed, og tilintetgørelse af enhver form for dokumentation vedrørende denne begivenhed.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes, da søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 25, af 28.1.2012, s. 71.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 30. maj 2013 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-141/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — artikel 34, stk. 1 og 6, i procesreglementet — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen — advokatens håndskrevne underskrift forskellig fra underskriften på originaleksemplaret af stævningen, som blev fremsendt pr. post — sagen for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2013/C 252/90)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og M.J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om at meddele afslag på sagsøgerens anmodning om udbetaling af hans løntilgodehavende for månederne fra september til december 2010 og for januar 2011.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 3.3.2012, s. 25.

Personalerettens kendelse (enedommer) af 18. juni 2013 Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-143/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansættelsesmyndighedens afslag på en anmodning om godtgørelse af sagsomkostninger afholdt i forbindelse med sagen — annullationssøgsmål med samme genstand som en begæring om fastsættelse af sagsomkostninger — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2013/C 252/91)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om ikke at godtgøre en fjerdedel af de sagsomkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sag F-81/09, Marcuccio mod Kommissionen, og som Kommissionen blev pålagt at betale ved dom af 15. februar 2011

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 3.3.2012, s. 26.

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 24. juni 2013 — Mateo Pérez mod Kommissionen

(Sag F-144/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — anmodning om annullation af en berigtigelse til meddelelsen om udvælgelsesprøve — berigtigelse, der ikke fastsætter betingelserne for ikke at give sagsøgeren adgang — ikke nogen bebyrdende retsakt — ingen adgang til at deltage i færdighedstestene — formaliteten — søgsmålsfrist — sag for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2013/C 252/92)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Mateo Pérez (Alicante, Spanien) (ved advokat I. Ruiz García)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøverne efter offentliggørelsen af en berigtigelse til meddelelsen om udvælgelsesprøve, hvorved udelukkelsesbedømmelsen for prøve (d) i situationsvurderingen blev annulleret.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Mateo Pérez' omkostninger fra og med den 14. marts 2012, datoen for indgivelse af svarskriftet.
- 3) Mateo Pérez bærer sine egne omkostninger for tiden før den 14. marts 2012.

(¹) EUT C 65 af 3.3.2012, s. 27.

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 25. juni 2013 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-28/12) (¹)

(Personalesag — anmodning om at slette en sætning i lægeerklæringen — arbejdsulykke — stiltiende afslag på anmodningen)

(2013/C 252/93)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Gattinara, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den stiltiende afgørelse om at meddele afslag på sagsøgerens anmodning om at slette en sætning i lægeerklæringen af 28. februar 2008, om at fremsende en ny berigtiget erklæring til den læge, som sagsøgeren har valgt, og om ligeledes fra sagsøgerens arbejdsskadesag generelt at slette enhver oplysning vedrørende den omstændighed, som sagsøgeren hævder er forkert, at det hvide pulver, som sagsøgeren har været i berøring med, efterfølgende har vist sig at være hvidt støv fra en udgave af en avis, som sagsøgeren abonnerede på

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger.

- 3) Luigi Marcuccio tilpligtes at betale EU-Personaleretten en beløb på 2 000 EUR.

(¹) EUT C 174 af 16.6.2012, s. 31.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 8. maj 2013 — FK (*) mod Kommissionen

(Sag F-87/12) (¹)

(Personalesag — midlertidigt ansat — fornyelse af kontrakt — delvis annullation — omgørelse)

(2013/C 252/94)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: FK (*) (ved advokaterne S. Orlandi, J.-N. Louis, É. Marchal, A. Coolen og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at begrænse forlængelsesperioden for sagsøgerens kontrakt

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) FK (*) bærer sine egne omkostninger og tilpligtes at betale Europa-Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 319 af 20.10.2012, s. 19.

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 4. juni 2013 — Marrone mod Kommissionen

(Sag F-89/12) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — princip om ækvivalens mellem karriereforsløb — indplacering i lønklasse i henhold til de nye mindre favorable regler — anmodning om ændret indplacering — forsinkelse — nye faktiske omstændigheder — foreligger ikke — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2013/C 252/95)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: S. Marrone (Wezembeek-Oppem, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues, A. Blot og A. Tymen)

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at ændre sagsøgerens indplacering

Konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Stefania Marrone bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.*

(¹) EUT C 331 af 27.10.2012, s. 33.

Personalerettens kendelse (enedommer) af 25. juni 2013 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-115/12) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — indsigelse om, at der verserer en parallel sag — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2013/C 252/96)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og M.G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den stiltende afgørelse om afslag på ansøgningen om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt på grund af Kommissionens fremsendelse af skrivelsen vedrørende tilbagetrækning af et beløb på 4 875 EUR svarende til de sagsomkostninger, som Retten pålagde sagsøgeren i sag T-241/03.

Konklusion

- 1) *Sagen afvises som åbenbart ugrundet.*
- 2) *Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.*

(¹) EUT C 26 af 26.1.2013, s. 71.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 24. juni 2013 — Weissenfels mod Parlamentet

(Sag F-150/12) (¹)

(2013/C 252/97)

Processprog: tysk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 147 af 25.5.2013, s. 36.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 252/95	Sag F-89/12: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 4. juni 2013 — Marrone mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — princip om ækvivalens mellem karriereforløb — indplacering i lønklasse i henhold til de nye mindre favorable regler — anmodning om ændret indplacering — forsinkelse — nye faktiske omstændigheder — foreligger ikke — åbenbart afvisningsgrundlag)	51
2013/C 252/96	Sag F-115/12: Personalerettens kendelse (enedommer) af 25. juni 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — indsigelse om, at der verserer en parallel sag — åbenbart afvisningsgrundlag)	52
2013/C 252/97	Sag F-150/12: Kendelse afsagt af Personaleretten den 24. juni 2013 — Weissenfels mod Parlamentet	52

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA